

baptistu vēstnesis

2015. gads iesākās ar terora aktiem Francijā, kas laupīja dzīvību 17 cilvēkiem. Starptautiskie un Latvijas mediji par šiem uzbrukumiem daudz runāja, un šķiet, ka notikušo uztver ļoti personīgi un sāpīgi. Tajās pat dienās notika vairāki *Boko Haram* teroristu uzbrukumi Nigērijas ziemeļaustrumu ciematiem, kuros noslaktēja vairāk nekā 2000 bērnus, sievietes, sirmgalvjus. Mani mulsināja fakts, ka šī tragēdija, kaut skaitliski nesalīdzināmi lielāka, Eiropas medijos tika gandrīz pilnībā ignorēta. Ir jau saprotami, ka gan individuus, gan kopienas, gan tautas primāri uztrauc lietas, kas tieši ietekmē mūs pašus. Bet vai draudzei vajadzētu plūst kopējā straumē, kas priekšplānā izvirza sevi un savas ikdienas rūpes, jeb dzīvot ar plašāku skatu uz pasauli? Evaņģēlijs neļauj evaņģēlija ļaudīm dzīvot bez Kristus skatījuma uz pasauli. Dievs mīlēja pasauli. Vai mēs mākam mīlēt?

Evaņģēlija mēroga skatījums un mīlestība uz apkārtējo pasauli var izpausties ļoti daudzveidīgi, taču šajā reizē gribu aicināt apdomāt, kā tas izpaužas divās jomās.

Lūgšana. Katrs kristietis lūdz. Katra draudze lūdz. Cik plašs ir jūsu lūgšanu horizonts? Kā mācītājs esmu bijis simtiem lūgšanu vakaros. Neviena lūgšanu sapulce nav pagājusi bez tā, ka jālūdz par slimībām, operācijām, par dziedināšanu. Nereti Dievs ir

pārsteidzis ar brīnumainām dziedināšanām, tāpēc vajag lūgt arī par dziedināšanu slimībā. Bet, kad pēdējo reizi jūs lūdzāt par evaņģēlija izplatību citā zemē, citā kontinentā? Vai tā ir daļa no jūsu sistemātiskās lūgšanu dzīves? Baptistu vēstneša lūgšanu kalendārs ir labs sākums. Labi lūgšanu palīgi angļiski saprotošajiem ir www.operationworld.org/country-lists un www.persecution.com. Paplašināsim savu lūgšanu redzējumu.

Ziedošana. Katrs kristietis ziedo. Katra draudze daļu dod tālāk. Cik plašs ir jūsu ziedojumu horizonts? Vislabāk atpazīstamais Bībeles pants sākās ar vārdiem "Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlēja, ka Viņš devis..." (Jāņa 3,16). Tas atklāj, ka mīlestība un došana ir savstarpēji saistītas. Kur nav dāsnuma, tur nevar runāt par mīlestību. Mīlestība uz Dievu izpaudīsies Kristus evaņģēlija darba atbalstīšanā. Svarīgs ir jautājums, cik sistemātiska ir tava došana? Vai atbalsti tikai darbu savā pilsētā? Kā esi atbalstījis evaņģēlija darbu visas Latvijas mērogā? Vai mērķtiecīgi meklē ieguldīt kalpošanā citās zemēs un kontinentos? Paplašināsim savu ziedošanas horizontu.

Pēteris Eisāns
mācītājs

Šogad „Baptistu Vēstnesis” aicina mūs labāk iepazīt, pārdomāt un praktizēt garīgās disciplīnas. Tas ir veids, kā aktualizēt LBDS vīzijas 3 vērtības: kristocentrisks, misionāls, pavairoties spējīgs. BV februāra numurā aicinām iepazīt Dieva Vārda studēšanu kā garīgo disciplīnu.

Garīgā disciplīna – Dieva Vārda studēšana

Kad runājam par garīgajām disciplīnām, ir jāsaprot, ka tas ir Dievs, kas dara savu darbu mūsos, nevis mēs Viņam. „... Tas, kas jūsu sirdīs labo darbu iesācis, to pabeigs līdz Kristus Jēzus dienai” (Fil. 1:6). „Tādēļ, mani mīļie, kā jūs vienmēr esat bijuši paklausīgi – ne tikai man klātesot, bet daudz vairāk manā prombūtnē, kā tas ir tagad, - bijībā drebēt, darbojieties savas pestīšanas labā, jo Dievs ir tas, kas pēc savas labās gribas rosina gan jūsu gribēšanu, gan darbošanos.” (Fil. 2:12-13)

Bībeles lasīšana, pārdomāšana un studēšana ir pamats kristieša dzīvei. Tā mēs kļūvām ticīgi, jo „... ticība rodas no pasludinātās vēsts, bet vēsts – no Kristus vārdiem” (Rom. 10:17).

Arī garīgā augšana ir cieši saistīta ar Dieva vārdu. „Vai tad nu Tas, kas jums sniedz Garu un jūsos dara brīnumus, to dara ar bauslības darbiem vai ar ticības sludināšanu?” (Gal. 3:5) Tas turpinoši sniedz Svēto Garu un turpinoši dara brīnumus mūsos, mums nākot saskarē ar vēsti, kuru uz klausām ticībā. Dieva vārds mūs ceļ un veido (Ap. darbi 20:32).

Kristiešiem ir jāaug Jēzus līdzībā, un tas notiek, uzlūkojot Jēzu. „Bet mēs visi, atsegtām sejām, Kunga godību uzlūkodami, topam pārvērsti Viņa paša līdzībā no spožuma uz spožumu. To dara Tā Kunga Gars.” (2. Kor. 3:18)

Vienīgais veids, kā šodien mēs varam piedzīvot Jēzu, ir - lasot Bībeli. Tādēļ arī Dievs mums ir devis Savu vārdu. Jēzus par Svētajiem rakstiem sacīja: „... tie ir, kas dod liecību par Mani” (Jāņa 5:39). Tādēļ mums ir jālasa Bībele, nevis kā jebkura cita literatūra, bet ar lūgšanu Dievam: „Kungs! Atklāj man Jēzu!” Turklāt ir jādomā līdzīgi tam, ko lasām, jāuzdod jautājumi, jāiedziļinās, ko atklāj teikuma uzbūve un tml.

Par Jēzu, kas ir patiess Dievs un patiess cilvēks, tiek atklāts, ka Viņš 12 gadu vecumā nodarbojās ar Rakstu izzināšanu (Jēzus starp mācītājiem, „tos klausoties un tos jautājis”, Lk. 2:46). Kad Jēzus tika velna kārdināts, Viņš balstījās uz Rakstiem. Viņš Rakstus skaidroja, lai uzrādītu Dieva ceļus. Sinagogā Nācaretē Viņš lasīja Rakstu vietu no Jesajas

grāmatas, lai runātu par sevi (Lk. 4).

Jēzus Rakstus izdzīvoja: piedzima Betlēmē; karājās pie krusta un sauca: „Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu esi Mani atstājis?” (Mat. 27:46)

Jēzus Rakstus nepārkāpa un neatcēla, bet piepildīja (Mateja 5:17). Tādēļ arī Viņš ir ne tikai mūsu priekšzīme, bet caur Viņa upuri un taisnošanu, mēs kļūstam taisnoti Dieva priekšā (2. Kor. 5:21), un visa mūsu nespēja Rakstus izdzīvot tiek apslēpta Viņa spējā, proti, Dievs ir visu izdarījis, lai tagad „turpmāk valdītu žēlastība caur taisnību uz mūžīgu dzīvību, caur mūsu Kungu Jēzu Kristu” (Rom. 5,21). Viņa žēlastība mums ir pamats tam, ko varam un gribam darīt: „Jo grēks vairs nebūs jūsu kungs; jo jūs neesat padoti bauslībai, bet žēlastībai” (Rom. 6:14).

„Jo viss, kas iepriekš rakstīts, rakstīts mūsu pamācībai, lai mēs, izturīgi būdami bēdās un iepriec smeldami Rakstos, iegūtu cerību.” (Rom. 15:4)

Daudzus gadus es lasīju Bībeli ar bažīgu jautājumu: „Vai mani šodien kaut kas uzrunās?” Lasot es gaidīju, kurš pants man kaut kā īpaši tajā dienā kaut ko pateiks. Ja neizdevās, tad dažreiz lasīju vēlreiz to pašu Rakstu vietu un centos ieraudzīt, ko no tā teksta lai paņemu līdzīgi tai dienai! Iztēlojieties manu sāpi un iekšējo kliedzienu! Bet tad Dievs man deva sapratni, ka Viņš jau mani gaida, lai mani uzrunātu Rakstos, pat pirms es pamostos! Tā kā Bībelē viss ir Dieva vārds, tad, to atverot, viss man jau „nāk virsū!” Neviena vārds nav mazsvarīgs! Neviena Rakstu vieta (piem., 3. Moz. grāmata vai raduraksti) nav tāda, ar kuru Dievs nevarētu vai negribētu man kaut ko pateikt. „Visi šie raksti ir Dieva iedvesti un ir noderīgi mācībai, vainas pierādīšanai, labošanai, audzināšanai taisnībā, lai Dieva cilvēks būtu pilnīgs, sagatavots katram labam darbam.” (2. Tim. 3:16 -17)

Labākais veids, ko esmu atklājis sev un kas man palīdz Rakstus reāli attiecināt uz manu dzīvi, ir lūgt par to, ko es lasu Bībelē. Piem., Ps. 23, „Tas Kungs ir mans Gans”, par to varu pateikties; aizlūgt par tiem, kam Viņš nav Gans; „man netrūks nenieka”, par šo apsolījumu varu

pateikties; lūgt piedošanu, ka neesmu to saskatījis; lūgt, lai to redzu un tam ticu katru brīdi utt.

Varētu domāt, ka Bībeles lasīšana un studēšana vairāk attiecas uz tiem, kam Bībele jā māca citiem. Bet Jēzus sacīja: „Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes.” (Mat. 4: 4) Mācītājs un daudzu grāmatu autors A.V. Tozers saka: „Lai izbēgtu no maldiem, ka pestīšanu manto ar darbiem, mēs esam iekrituši pretējos maldos: pestīšana bez paklausības.” Mēs nespēsim nobriest kā kristieši bez Dieva vārda. Tāpēc savā un draudzes dzīvē ir apzināti jāvelta uzmanība Bībeles lasīšanai un studēšanai.

Mārtiņš Balodis

Liepājas Pāvila draudzes mācītājs

IETEIKUMI FEBRUĀRIM

1. Velti laiku, lai lasītu Bībeli katru dienu, vēlams no rītiem, lai Tavas domas būtu vērstas istajā virzienā. Lasi secīgi, nevis, kur pagadās.
2. Tici, ka Dievs ar Tevi runā caur Savu vārdu. Tas viss ir Viņa vārds! Lieto vienkāršus jautājumus: ko tas nozīmēja toreiz? ko tas nozīmē man šodien?
3. Lūdz par to, uz ko Svētais Gars tevi dara uzmanīgu (pateicība, nožēla un lūgšana pēc sapratnes, pēc palīdzības; aizlūgšana par citiem).
4. Lasi Bībeli ģimenē saviem bērniem (daudzi kristieši to nedara!). Rādi ar savu piemēru, uz ko tu balsti savu dzīvi.
5. Sarunās ar citiem kristiešiem veicini Dieva vārda autoritātes nostiprināšanos draudzes dzīvē: ar aicinājumiem, kas balstīti Dieva vārdā un izteikti ticībā („Dievs tā saka. Darīsim tā!”); ar aizlūgšanām saskaņā ar Dieva vārdu (lūgšanā balstoties uz tikko dzirdēto vai lasīto Dieva vārdu); ar liecībām par Dieva darbiem saskaņā ar Viņa vārdu.

Ja es varu palīdzēt, tad kāpēc man to nedarīt?

Intervija ar BPI 1. kursa studentu, Rīgas Jaunās evaņģēliskās baptistu draudzes locekli Vjačeslavu Strašnovu.

Vjačeslavu, vai kā kursa biedri viņu sauc – Slaviku raksturojot, puiši min, ka viņš ir viesmīlīgs, sabiedrisks, asprātīgs, ideju un dažādu iniciatīvu pilnu galvu, atsaucīgs, ar labām organizatora dāvanām. Pasniedzēji par Vjačeslavu noteikti teiktu – zinātkārs, erudīts. Slavika raksturīgākais teiciens esot: „Man ir jautājums!”

Pastāsti par savu ģimeni.

Es piedzimu pirms 24 gadiem kā otrais bērns savā ģimenē. Man ir 2 minūtes vecāka māsa Ineta, ko viņa uzskata par savu pienākumu atgādināt katru reizi, kad mums rodas domstarpības. Mēs esam diviņi, taču nemaz neesam līdzīgi – varbūt 2 no 100 cilvēkiem saskatīs mūsos kaut ko līdzīgu.

Daudzās ģimenēs ir kāds „loceklis”, kurš nevienam nepatīk, bet no viņa ir grūti tikt vaļā. Mūsu ģimenē tas bija alkohols. Sākumā tas reti nāca ciemos, bet ar laiku sāka parādīties arvien biežāk. Tas bija jautri, jo nāca arī citi ciemiņi, bet, kad man palika 8 gadi, tas vairs nepavisam nebija jautri – vecāki izšķīrās, un mums vajadzēja izlemt, ar ko kopā dzīvot – ar tēvu vai māti. Mēs palikām pie mammaš. Lai arī mani vecāki izšķīrās, viņi turpināja attiecības, jo viņiem bija kopīga celtniecības firma. Diezgan ilgu laiku vecāki ļoti labi pelnīja, bet tā kā celtniecībā bieži norēķinās ar alkoholu, un mani vecāki bija ļoti pieklājīgi – nespēja pateikt nē, viņi to bieži pieņēma kā samaksu par darbu. Mani vecāki bija ne

tikai ļoti pieklājīgi, bet arī devīgi pret citiem cilvēkiem, tajā skaitā arī *bomžiem*. Atceros, ka mana mamma ir nesusi *bomžiem* tukšas stikla alus pudeles... Devīgumu es esmu mantojis no vecākiem, ja man kaut kas ir, es ar to dalos... Mana manta nekad nav tikai mana. Atceros, ka jau toreiz, kad bijām mazi, dalījāmies ar visu, kas mums piederēja, – metām pa logu tiem, kas gāja garām, palagus, dvieļus, tualetes papīru...

Kā Tev gāja skolā?

Līdz 4. klasei es mācījos ļoti labi, pēc tam sāku *tusēt* ar čaļiem no rajona, kas nebija tie vislabākie *džeki*. Sāku rupji lamāties, *bastot* stundas, man pasliktinājās atzīmes. Ar laiku sapratu, ka tas nav labi, atrāvos no šīs kompānijas. Sāku atkal labi mācīties, bet, paradoksāli, tajā pašā laikā sāku arī iedzert. Mums ar klasesbiedriem bija tradīcija – katru piektdienu gājām uz “točku” pirkt kokteiļus, pēc tam – pie manis uz mājām. Kā jau minēju, mani vecāki bija ļoti pretimnākoši – mēs sēdējām vienā istabā, viņi – otrā; skatījāmies televizoru, ēdām popkornu, kartupeļus *frī*, dzērām kokteiļus. Bija tā civilizēti, ja neskaita to, ka nebijām sasnieguši 18 gadu vecumu. Ja palika kaut kas pāri no dzeramā, atdevām vecākiem, tas viņiem bija bonuss par viesmīlību. Tā tas turpinājās līdz 10. klasei. Pagrieziena manā dzīvē notika, kad es aizbraucu uz savas tagadējās draudzes organizēto vasaras nometni pusaudžiem. Mana tante no Amerikas man to izmaksāja kā dāvanu par labām atzīmēm mācībās.

Es tur ļoti labi pavadīju laiku. Nometne beidzās, bet es turpināju draudzēties ar puišiem no baznīcas. Gan tur, gan ar iepriekšējiem draugiem bija pasākumi, bet sanāca tā, ka pirmie biežāk aicināja mani jaunie draugi no baznīcas, un man bija princips, kuri pirmie aicina, pie tiem iešu. Tā es pamazām pārtraucu komunicēt ar saviem iepriekšējiem draugiem, varbūt viņi arī par to nebija pārāk noskumuši, jo, kad biju kopā ar viņiem, biju pārāk uzbāzīgs – nepārtraukti viņiem sludināju.

Kā turpinājās tavs ceļš pie Dieva?

Pirmo gadu es uz baznīcu gāju tikai lai *tusētu*, nesapratu, kas ir lūgšana, kas ir Dievs. Jauniešu vadītāji Aleksandrs un Ģlebs bija mani piemēri, jo viņi daudz

lasīja, bija domājoši, iedziļinājās visā, bija atvērti mācīties. Gribēju būt kā viņi, tāpēc arī centos lasīt. Aleksandrs man deva padomu – nopirkt burtnīcu un tur pierakstīt visu, ko esmu sapratis no lasītā, dzirdētā.

Manos Dieva meklējumos nebija viena tāda pagrieziena punkta, tas bija un ir joprojām gan dvēseles, gan sirds, gan prāta process mūža garumā.

Kuri ir nozīmīgie notikumi, procesi tavā kristieša izaugsme?

Lielu daļu manas kristieša dzīves aizņēma kalpošana. Kad kalpoju, es piedzīvoju, kā Dievs svētī. Kalpojot esmu iemācījies ieraudzīt, kā Viņš darbojas. Piemēram, organizējot nometnes, es redzu Viņu tajā, ka cilvēki pēc nometnes nepazūd, bet turpina apmeklēt baznīcu, mainīt savas dzīves.

Kad man bija vajadzīgas finanses, kad intensīvi meklēju, domāju, kā tās piesaistīt, pie manis atnāca mācītājs Arvis Gailis, kas tagad ir misionārs Rīgā, un iedeva man 500 frankus. Toreiz cīnījos ar sevi, man bija grūtības pieņemt svētības no Dieva. Man bija sajūta, ka ir jāstrādā, lai kaut ko saņemtu. Tagad, mācoties BPI, es sāku saprast Dieva žēlastību, ka Viņš dod dāvanas, jo Viņš mīl mani par to, kas es esmu, nevis tāpēc, ka es kaut ko daru. Tas arī atrisināja vienu manu problēmu – es biežāk biju trenējis savas kalpošanas un darbošanās muskuļus, atstājot novārtā savu *ticības muskuli*. Tagad esmu piedzīvojis brīvības sajūtu un apziņu, ka ar kalpošanu man nav jānopelna Dieva mīlestība un svētība.

Kad tu stāsti par savu kalpošanu, ko īsti tas sevī ietver?

Visu – tīrīt grīdas, mazgāt traukus, arī – būt lielu koncertu konferensjē. Tas gan bija liels izaicinājums, bet deva man labu pieredzi. Sākumā teicu – nē, jo esmu kautrīgs, ar zemu pašvērtējumu, taču man neļāva teikt nē, laikam saskatīja mani potenciālu, kuru es pats nespēju saskatīt. Mani pēc tam uzslavēja, teica, ka es esmu malacis. No tā brīža sāku būt konferensjē, pieteicu visus jauniešu pasākumus. To darot, ieviesu jauninājumus, kas vēl joprojām ir pusaudžu kalpošanā – piemēram, uzsākot katru jauniešu vakaru, es stāstīju ziņas. Arī nometnēs es vienmēr esmu palīdzējis – esmu vadījis sporta kalpošanu, strādājis virtuvē, biju grupas

vadītājs, nometnes moderators.

Atceros, kādā reizē mans mācītājs Pēteris Samoilīcs man piezvanīja: "Slavik, mēs šorīt esam plānojuši braukt uz Jelgavu, uz bērnu namu – pēc piecām minūtēm es būšu pie tavas mājas." Es izskrēju uz ielas, un mēs braucām. Pa ceļam ar viņu daudz runājām, kas nav bieži, jo viņš ir ļoti aizņemts. Kalpojot kopā ar savu mācītāju, redzēju, cik tas ir vienkārši – iziet priekšā, pastāstīt liecību, iedot dāvanas, fotografēties, smaidīt, apskaut bērnus. Es vispār daudz mācos no sava mācītāja Pētera Samoilīča, gan vērojot, ko viņš dara, gan klausoties viņa svētrunas. Viņš ir ļoti strādīgs. Viņš mostas agri, lai lasītu Bībeli. Pēteris vienmēr ir pozitīvs, aizrautīgs. Viņš var ieiet telpā, kur visiem ir slikts garastāvoklis, un pilnībā mainīt viņu noskaņojumu, iedvesmot, pastāstīt par Dievu. Viņš man ir daudz mācījis pazemību, paklausību, disciplīnu, manī daudz investējis – iedeva savu dzīvokli, palīdzēja atrast finansējumu, joprojām turpina manī ieguldīt. Tas gan man brīžiem uzdzen stresu, jo viņam ir arī lielas cerības un plāni attiecībā uz mani.

Pastāsti par savu izglītību.

Kad pabeidzu 12. klasi, es vēlējos būt mediķis, jo man patika bioloģija un gribēju palīdzēt cilvēkiem. Tas bija vēl pirms "Daktera Hausa" un "Grejas anatomijas". Taču, tā kā es esmu daļējs daltoniķis, man universitātes uzņemšanas komisijā ieteica neizvēlēties šo virzienu. Skatoties uz pārējo izglītības programmu sarakstu, man acīs iekrita sociālā darba programma. Likās, ka tas ir saistīts ar palīdzēšanu cilvēkiem, tāpēc ievilkur tur ķeksīti. Pirmie studiju gadi man likās ļoti vērtīgi, daudz mācījos psiholoģiju, runājām arī par Bībeli, par attiecību veidošanu, iemācījos uzdot jautājumus un citas prasmes, kuras pielietoju joprojām. Tas bija labs pamats, lai turpinātu uz tā būvēt. Kad mācījos 3. kursā, nomira mana mamma, arī pašam bija veselības problēmas, tāpēc universitātē paņēmu akadēmisko gadu. Man tas bija ļoti smags laiks, biju diezgan nomākts, depresīvs. Man vienlaikus bija vairākas problēmas, kuras vajadzēja risināt. Pirms tam es vienmēr spēju risināt problēmas, kurās atrados, bet tajā posmā man nebija spēka. Taču es neesmu atmetis domu palīdzēt citiem. Es pat varētu teikt, ka manas dzīves moto ir: "Ja es varu palīdzēt, tad kāpēc man to nedarīt?" Tas mani iedvesmo un virza uz priekšu.

Vai tāpēc tavs nākamais solis ir studijas Baltijas Pastorālajā institūtā?

Man nebija mērķa kļūt par mācītāju, tāda

vīzija bija manam mācītājam. Varbūt viņš redzēja vairāk, plašāk. Pirms gada Pēteris Samoilīcs atnāca pie manis un teica, ka man būs jāuzsāk mācības BPI. Runāju arī ar Aleksandru un Jevgēņiju, BPI absolventiem, kuri apliecināja, ka mācības BPI ir svētīgas, viņi arī iedrošināja mani studijām.

Ko esi iemācījies šī pusgada laikā BPI?

Es sāku apzināties, kas esmu, savu dzīves mērķi un Dieva gribu savā dzīvē, – tajā, kam Dievs mani ir vedis cauri, kam gatavojis. Sapratu kalpošanas saistību ar Dieva žēlastību. Interesanti, ka pa šiem 6 gadiem, kamēr esmu gājis uz baznīcu, biju praktiķis, – ko man lika, to es darīju. Es nebiju uzdevis jautājumus: kāpēc baptisti? Kas ir protestanti, eklezioloģija, apoloģētika? Es nesapratu globālās draudzes nozīmi. Tagad par to visu mācos, uzdošu jautājumus un uzzinu atbildes. Mentoringā sapratu, ka es jau esmu daudz ko no tā, ko dara *kouči*, atbalstītāji un padomdevēji, darījis, tikai neesmu zinājis, ka tā to sauc. Man patīk mentorēt – caur attiecībām izaicināt jauniešus, ar kuriem strādāju. Vērot, kā mainās viņu dzīve.

Teoloģijas un Bībeles pārskata lekcijas palīdz aptvert Dieva plānu cauri visai Bībelei, palīdz izprast Dieva raksturu. Tas ietekmē arī veidu, kā es veidoju attiecības ar citiem cilvēkiem.

Man patīk mani grupas biedri. Esam vienaudži. Mācos viņus un sevi savstarpējās attiecībās saprast vairāk. Mācoties un strādājot kopā, mēs praktizējam teorētiskās zināšanas, kuras iegūstam lekcijās.

Kādi ir tavi nākotnes plāni?

Vēlos pabeigt šo mācību gadu BPI. Sākot ar nākamo studiju gadu, vēlos sākt Vecmīlgrāvī pusaudžu kalpošanu un sludināt. Gribu daudz sludināt, jo vēlos iegūt pieredzi. Līdz šim es esmu sludinājis pusaudžiem, ļoti piedomājot, kā noturēt viņu uzmanību ar interesantiem, intriģējošiem faktiem. Vēlos mēģināt uzrunāt arī citas auditorijas. Jau strādāju un arī turpināšu strādāt pie finanšu piesaistes kalpošanai. Vēlos atrast dzīvokli Vecmīlgrāvī, lai varētu vairāk laiku pavadīt ar pusaudžiem un izveidot komandu, kas ir nodevusies pusaudžiem. Gribētu sadarboties ar citu draudžu jauniešu un pusaudžu kalpošanām, piemēram, Vīlandes un Āgenskalna draudzēm, kur esot aktīva jauniešu kalpošana. Tie ir mani tuvākie plāni. Tad es, protams, gribētu ģimeni, māju pie ezera, lielu dārzu ar vīnogulājiem, jo mani iedvesmo Kristus stāstītie piemēri par

vīnogulāju kopšanu, bet tad man laikam vajadzētu pārvākties uz Itāliju.

Tavi vecāki ir krievu tautības, un tu pats?

Es esmu latvietis, kurš krieviski runā labāk nekā pārējie latvieši. Nevaru saprast tos, kas dzīvo Latvijā un sūdzas par šo iekārtu, taču prom braukt nevēlas. Lai gan domāju, ja viņi dzīvotu tur – lielajā kaimiņvalstī, iespējams, tā vairs nedomātu. Zāle sētas otrā pusē vienmēr ir zaļāka.

Ko tev patīk darīt?

Man patīk būt vienam, uzskatu, ka esmu intraverts, lai arī daudz laika pavadu ar citiem. Pusaudžu kalpošana spiež būt cilvēkos. Taču man arī tas patīk – satikties ar cilvēkiem, runāt ar viņiem, dalīties ar BPI iegūtajam zināšanām.

Man patīk skatīties filmas, pēdējos gados tieši drāmas, analizēt to, kas tur notiek. Manā ģimenē nekad par emocijām un attiecībām nerunāja, tā sfēra manī nebija attīstījusies. Es saprotu, ka man tas jāattīsta pašam, ja nav dabiski noticis. Vakaros mājās mēģinu analizēt, kā es jūtos, kāpēc dažreiz jūtos slikti. Sākumā tas bija grūti. Tagad redzu, ka tas palīdz saprast pašam sevi un citus cilvēkus. Tāpēc man ir ļoti vajadzīga atgriezeniskā saite pašam no sevis un no citiem.

Vēl man patīk klausīties mūziku un dejot. Man patīk datorspēles, kurās ir labs sižets. Spēles mani interesē arī tāpēc, ka strādāju ar pusaudžiem. Nesen iegādājos kādu spēli, lai iesāktu attiecības ar vienu puisi, kuram šī spēle interesē. Tagad, kad satiekamies, viņš vienmēr sāk ar jautājumiem, kā man iet ar šo spēli, kurā līmenī esmu. Bet datorspēļu atkarīgs es neesmu kļuvis, svarīgi ir zināt robežas.

Ko BV lasītāji var lūgt par Tevi?

Lai man būtu pastāvīgs mentors, jo ir grūti iziet cauri visam – kalpošanai, dzīvei, attiecībām – vienam pašam. Un arī par manu aicinājumu. Es jau it kā saprotu, kas jādara – jūtos kā Pāvils, zinu, ka man jābūt, kur esmu tagad, bet tomēr neesmu par sevi līdz galam pārliecināts. Par manu nākamo sievu var lūgt. Tas ir svarīgi, katolicismā, piemēram, laulība ir viena no sakrālajām lietām. Ja kāda meitene atvērs Baptistu Vēstnesi un izlasīs, ka esmu tik foršs džeks, varbūt viņa var uzzvanīt?

Interviju sagatavoja **Nora Rautmane** BPI programmu administratore

LBDS Kapelānu kalpošana

Kapelāna darbs ir īpašs kalpošanas veids, – aicinājums kalpot cilvēkiem armijā, slimnīcās, cietumos, sociālās aprūpes namos un citur. Kapelānu darba pamatā ir klātbūtne cilvēkiem dažādās dzīves situācijās, garīgs un emocionāls atbalsts, padomdošana. Protams, katrā no dažādajiem kapelānu darba virzieniem ir savi akcenti, taču viņus visus vieno galvenais uzdevums – sniegt garīgo aprūpi, neatkarīgi no cilvēka reliģiskās piederības, būt padomdevējiem. Uzrunātie LBDS kapelāni atzina, ka kapelāna darbu var darīt tikai tāds cilvēks, kurš sapratis, ka tas ir Dieva aicinājums viņa dzīvei, kas piešķir tai jēgu.

BŪT TUR, KUR NEPIECIEŠAMA PALĪDZĪBA

Mācītājs Elmārs Pļaviņš par kapelānu Nacionālajos bruņotajos spēkos (NBS) strādā kopš 1997. gada, bet kopš 2006. gada ir NBS virskapelāns. Pēc dienesta padomju armijā viņš sev bija solījis nekad nesaistīt dzīvi ar armiju, taču laikā, kad pats sāka kalpot kā mācītājs, sapratis, ka viņa aicinājums ir būt Latvijas armijā par kapelānu. Būt kapelānam nozīmē būt kopā ar karavīriem ikdienā – gan mācībās, gan atpūtā. E. Pļaviņš vairākkārt devies karavīriem līdzī arī Starptautiskajās operācijās. Viņš norāda, ka viņa pienākumos ietilpst apmācīt armijas kapelānus, iedrošināt un būt par garīgo padomdevēju karavīriem un viņu tuviniekiem. Kapelāns uzsver, ka ļoti svarīgi ir būt kopā ar karavīriem, doties tur, kur ir nepieciešama viņa palīdzība un atbalsts. Bieži vien karavīri grūtībās ieraujas sevī, tad jāpalīdz tiem tikt pāri problēmām, kas ne vienmēr ir saistītas ar darbu. Arī pirms došanās misijās karavīri tiek sagatavoti ne tikai fiziski, bet arī

garīgi. E. Pļaviņš norāda, ka ir gandarīts, ka arvien vairāk gan karavīri, gan viņu tuvinieki ir atvērti runāt par došanos misijā un to, ka pastāv arī iespēja no tās neatgriezties. Kareivji miera uzturēšanas misijās tiek pakļauti liels stresam un nereti arī sastopas ar draudiem dzīvībai, tāpēc armijas kapelāna primārais darbs ir palīdzēt karavīriem tikt galā ar pārdzīvoto. Viņam ir jābūt līdzās, lai būtu sasniedzams brīdī, kad kareivjiem tas ir nepieciešams.

E. Pļaviņš norāda, ka ticība Dievam nenozīmē, ka viss vienmēr ir labi, arī pats viņš ir jutis spēku izsīkumu, un tad ir labi, ka ir uzticami draugi un kolēģi, ar kuriem izrunāties. Viņš ļoti novērtē sadarbību ar saviem kolēģiem, kā arī ar sociālo dienestu un psihologiem, kuru palīdzība ir nenovērtējama, kad nākas saskarties ar grūtībām.

IEDROŠINĀJUMS IR KAREIVJU UZTICĪBA

Pakāpeniski un likumsakarīgi ir veidojies mācītāja **Laimneša Pauliņa** ceļš uz kalpošanu armijā. 1996. gadā viņš brīvprātīgi aizgājis dienēt Latvijas armijā, kur pavadījis 4 gadus. Pēc tam studējis LBDS Teoloģiskajā seminārā, tad saņēmis NBS virskapelāna (1997 – 2002) Raimonda Loca aicinājumu kļūt par kapelānu.

Par saviem paraugiem L. Pauliņš sauc NBS virskapelānu Elmāru Pļaviņu un amerikāņu kapelānu Endrju Džozefu Rašu, kurš Latvijas armijā kalpoja no *Agape Latvija* misijas un 2004. gadā mira – kāds kareivis, kurš vēlāk tika atzīts par nepieskaitāmu, laupīšanas nolūkos viņu nogalināja.

Sākotnēji L. Pauliņš veidojis lūgšanu un Bībeles studiju grupas, kā arī organizējis kareivju vešanu uz dievkalpojumiem, bet pēc pārceļšanās uz Ventspili,

iesaistījies Jūras spēkos.

Kopš 2014. gada L. Pauliņš ir kapelāns NBS Kājnieku skolā Alūksnē. Viņš ir kapelāns arī NBS instruktoru skolā Cēsīs. Kopumā armijā viņš pavadījis apmēram 12 gadus.

Kapelāns atzīst, ka ne vienmēr ir pārlicība par savas izvēles pareizību, ir reizes, kad ir šaubas un piedzīvotas iekšējas cīņas. Tomēr viņš atklāj, ka iedrošinājums ir kareivju uzticība, tas, ka tiek saukts vārdā, nevis ar uzrunu "Kapelāna kungs".

"Ir ļoti svarīgi pavadīt laiku ar kareivjiem, būt klāt ikdienā, iepazīt viņus, iegūt viņu uzticību. Svarīgi vērot, palīdzēt un iedrošināt, jo viņi ir tie, kas būs nākošie virsnieki", saka L. Pauliņš. Ir gadījumi, kad jāpalīdz jauniešiem psiholoģiski izturēt, *jāsapurina*.

NBS kalpo arī sludinātājs Ruslans Markēvičs. Pašlaik kapteinis Markēvičs ir Sauszemes spēku Kājnieku brigādes 2. kājnieku bataljona kapelāns.

KAPELĀNS ZEMESSARDZĒ

Mācītājs Andris Akmens ir brīvprātīgais kapelāns Zemessardzes 22. kājnieku bataljonā Valmierā.

Brīvprātīgais – tas nozīmē, ka tas ir kalpošanas darbs līdztekus zemessarga pienākumiem.

Kapelāns stāsta, ka zemessardzē viņš iesaistījies ap 2010. gadu un drīz vien arī sācis tur pildīt kapelāna pienākumus. Tā kā viņš ir arī zemessargs, tad piedalās visās organizētajās mācībās un aktivitātēs, kādas veic bataljons, tajā pašā laikā ir atvērts kareivjiem, kuriem ir vajadzība aprunāties. Līdzīgi kā citi A. Akmens amata brāļi, arī viņš uzsver, ka viena no svarīgākajām lietām ir savstarpējo attiecību ar kareivjiem veidošana – lai viņi zinātu, kur meklēt atbalstu, kad tāds nepieciešams. Būt kapelānam zemessardzē nozīmē būt kopā ar kareivjiem viņu

ikdienā, nevis atrasties kādā kabinetā un gaidīt, kad pie viņa nāks pēc padoma. A. Akmens zemessargiem arī lasa lekcijas par patriotismu, vērtībām un viņiem aktuālajiem jautājumiem.

MĒS VISI ESAM VIENĀ LAIVĀ

Pavisam drīz Rīgas Mateja draudzes locekle **Iveta Škutāne** oficiāli kļūs par kapelāni Rīgas

Centrālcietumā. Taču brīvprātīgi šajā kalpošanā viņa ir iesaistījies jau sen, sākumā apmeklējot ieslodzītās Ilģuciema sieviešu cietumā, vēlāk arī citos Latvijas cietumos.

Kad pirms pieciem gadiem Iveta piedzīvoja smagu personīgu traģēdiju, viņas domas par to, kas dzīvē ir patiesi svarīgi, krasi izmainījās. Viņa stāsta, ka tajā brīdī jutusi, ka Dievs viņu uzrunājis ļoti personīgi, liekot sirdī skaidru un nepārvaramu aicinājumu iesaistīties kādā kalpošanā un pilnīgi aiziet no biznesa vides, kur Iveta bija līdzīpašniece un valdes locekle kādā starptautiskā uzņēmumā. Savas kalpošanas meklējumos Iveta mēģināja darboties gan ar veciem un vientuļiem cilvēkiem, gan Krīzes grūtniecības centrā, gan kalpošanā cilvēkiem ar atkarībām, taču viņu neesot pametusi sajūta, ka tas tomēr nav viņas sirds aicinājums.

Kādā reizē viņa lūgusi Dievam, lai atklāj viņas īsto vietu, kur viņai jābūt, un solījusi, ka ies tur, kur Viņš sūta. Kā brīnumainu notikumu Iveta apraksta nākošajā nedēļā dzirdēto Latvijas Kristīgajā radio – kādā no raidījumiem mācītājs Kristis Kalniņš aicinājis uz tikšanos cilvēkus, kam interesē kalpošana cietumos. Iveta uzreiz nešaubīgi jutusi sirdī aicinājumu aiziet un uzzināt ko vairāk par to un burtiski pēc pāris dienām jau esot klausījies drošības instruktāžu Ilģuciema cietumā.

Viņa atminas to neapraķstāmo prieka, gandarījuma un enerģijas pārplūnības sajūtu, kādu sajūta pēc pirmās tikšanās ar ieslodzītajām sievietēm. Šī sajūta nav zudusi arī šobrīd.

Kā Iveta pati saka: "Es absolūti skaidri zinu, ka mana vieta ir kalpot cietumā".

Kapelāne stāsta, ka svarīgākais ir pie šiem cilvēkiem iet ar Dieva mīlestību, jo nav iespējams aptvert, cik salauzta ir šo cilvēku dzīves un cik izkropļotas ir viņu dvēseles. Viņa vairākkārt sarunā uzsver, ka jāsaprot - savā spēkā šajā darbā neko nevar izdarīt, viss ir no Dieva žēlastības. Pret ieslodzītajiem viņa izjūt līdzjūtības pilnu mīlestību, cenšoties viņus izprast. Iveta uzsver, ka šī mīlestība ir tikai un vienīgi Dieva dāvana un vēl aizvien pašai ir kā vislielākais līdz šim neizprastais brīnums, jo atzīst, ka ar savu cilvēcīgo "es" to noteikti nespētu.

Ir ļoti svarīgi iet pie šiem cilvēkiem un parādīt, ka ir iespējams dzīvot savādāk. Atkal un atkal kapelāne uzsver, ka viņi ir tāda pati sabiedrības daļa, nav tādu "mēs" un "viņi". "Mēs visi esam vienā laivā", Iveta atkārto, uzsverot, cik svarīgi ir dot šiem cilvēkiem ne tikai cerību uz savādāku dzīvi, bet arī palīdzēt iemācīties to dzīvot. Tieši tāpēc ir ļoti būtiski šos cilvēkus atbalstīt arī pēc iznākšanas brīvībā.

Vadot ieslodzītajiem "Alfa" kursu, Iveta ir pieredzējusi, kā cilvēki, sastopoties ar Dievu, izmainās dažu mēnešu laikā. Viņa saka, ka gandarījums ir bijis pilnīgi katrā kursā, jo lielākais prieks ir pieredzēt to, kā cilvēki burtiski piedzimst no Dieva. Liels emocionāls gandarījums bijis, kad pagājušajā pavasarī cietuma darbinieki esot nodevuši kalpotāju komandai ieslodzīto atsauksmes un iesniegumus. Daži fragmenti no tiem:

"... šajos Alfaursos, klausoties lekcijas par Bībeles tēmu, man it kā kaut kas sagriezās iekšā, sakustējās, un es tagad jau otro reizi pārlasu Jauno derību, un ļoti daudz tajā man ir kļuvis saprotams..."

"... es esmu pārliecināts uz visiem 100%, ka šie Alfas kursi ir mainījuši manu dzīves uztveri, ka es pašlaik domāju pavisam savādāk kā vēl 4 mēnešus atpakaļ..."

"... es līdz šim maz ko varēju pateikt labu cilvēkiem, bet tagad pēc Alfas kursa apmeklēšanas, esmu daudz ko iemācījies, uzklausīt cilvēkus, palīdzēt grūtā

brīdī, ieteikt kaut ko labu..."

"... Alfa kursi pavisam noteikti ir vajadzīgi cietumā, jo viņi māca REĀLU dzīvi..."

"... Alfa kursi sniedz ļoti lielu enerģijas pieplūdumu, tie mani piepilda ar svētīlaimi un garīgu mieru. Mēs pat kamerā tagad ļoti daudz runājam par Dievu..."

"... redzot, kā mani kameras biedri apmeklē Alfa kursus, viņu iedvesmojumu un pozitīvo enerģiju, ko viņi iegūst, es arī gribētu apmeklēt šos kursus... es ļoti gribētu iegūt to degsmi, ko ieguva viņi. Lūdzu manam lūgumam neatteikt..."

"... Alfa kursā man radās sajūta, ka mēs esam kā viena ģimene, kopības un piederības sajūta bija ļoti, ļoti liela..."

Šīs ir tikai dažas no atsauksmēm, ko ieslodzītie rakstījuši par "Alfa" kursu.

Kapelāne ir iecerējusi Rīgas Centrālcietumā izveidot kristīgās audzināšanas programmu, kas būtu līdzvērtīga Rudītes Losānes izveidotajai, vairāk kā 10 gadu garumā īstenotajai un, pēc Ivetas domām, visefektīvākajai ieslodzīto socializācijas programmai "Mirjama". Šobrīd Iveta Škutāne vada arī raidījumu "Cilvēki mums līdzās" Latvijas Kristīgajā radio. Raidījuma mērķis ir informēt un ieinteresēt pēc iespējas plašāku sabiedrības loku par iespējām atbalstīt cilvēkus, kas dažādu apstākļu sakrītības dēļ ir novirzījušies no pareizā ceļa un ir nonākuši cietumā. Palīdzēt cilvēkiem saprast, ka mēs pēc būtības ne ar ko neatšķiramies viens no otra un ka Dievs visus mūs mīl vienādi.

NEST CITIEM CERĪBU

Mācītājs Nikolajs Vdovs kā brīvprātīgais dažādos cietumos Latvijā kalpo jau no 1993. gada, bet par kapelānu strādā kopš 2003. gada.

Viņš atceras, ka aicinājumu kalpot cietumos sajutis pēc pirmās reizes, kad bijis

Valmieras cietumā kā brīvprātīgais. Viņš apmeklēja cietumus arī Lietuvā un Ukrainā.

Kapelāns stāsta, ka šis darbs nav viegls, šo gadu laikā ir bijušas dažādas situācijas. Pēc iznākšanas brīvībā ieslodzītie tiek aicināti uz draudzi, diemžēl reizēm notikušas zādzības un citi nepatīkami starpgadījumi, taču draudze nepārstāj uzņemt šos cilvēkus. Viņš uzsver, ka ļoti svarīgi ir saglabāt kontaktu ar viņiem, kad tie pametuši cietumu. Bieži viņiem vispār nav neviena radnieka vai pazīstamā un nav, kur doties.

Šo gadu laikā N. Vdovs piedzīvojis, ka vairāki no bijušajiem cietumniekiem paši tagad kalpo, tas ir ļoti īpaši – redzēt, ka cilvēks Dieva spēkā pārmainās. Kapelāns arī piemin kādu 26 gadus vecu ieslodzīto, kam par slepkavības izdarīšanu piespriesti 13 gadi cietumā. Tur viņš pieņēmis Kristu par savu Kungu, piedzīvojis cietumā kristības un tagad mācās vakarskolā kā labākais skolnieks. Kapelāns ar gandarījumu stāsta par šādiem gadījumiem, kas atgādina, ka Dievs dara brīnumus.

Mācītājs Vdovs uzsver, ka visu laiku jāatceras, ka šī kalpošana nav savā spēkā, bet tikai ar Dieva palīdzību ir iespējams iet un nest citiem cerību.

Viņš piemin arī labo sadarbību, kas izveidojusies ar citu konfesiju kapelāniem un priecājas, ka var ļoti veiksmīgi notikt gan kopējās apmācības, gan sadarbība ar psihologu.

GANDARĪJUMS, KAD CILVĒKU DZĪVES MAINĀS

Mācītājs Mihails Voronovs kalpo Balvu baptistu draudzē, bet no 2007. gada viņš radis iespēju kalpot arī dažādos Latvijas cietumos kā kapelāns. Iesākumā kā brīvprātīgais Valmieras cietumā, tad Rīgas Šķirotavas cietumā, bet no 2014. gada – Centrālcietumā.

Kapelāns uzsver, – lai kalpotu cietumos, ir jābūt aicinājumam no Dieva, nav iespējams strādāt ar ieslodzītajiem savā spēkā. Kapelāns nenoliedz, ka ir bijuši brīži, kad ir grūti un *nolaizas rokas*, tieši tāpēc viņš arī uzsver, ka kapelānam būt ir aicinājums, nevis paša iedomāta izvēle.

Kā lielu gandarījumu Mihails Voronovs atzīst iespēju redzēt cilvēku iznākam brīvībā. Viņš arī stāsta, ka Dievs cietumā dara brīnumus, ir ieslodzītie, kuru dzīves mainās.

Kapelāns uzskata, ka ir ļoti svarīgi iet kalpot cietumos, tādā veidā rādot, ka Kristus mīl un pieņem visus. Viņš norāda, ka ikviens, kas kalpo cietumā, prezentē Kristu un Viņa draudzi.

MAINĪT FOKUSU

Bērnu klīniskās universitātes slimnīcas paliatīvās aprūpes dienesta

kapelāne **Aina Briede** sarunas laikā vairākkārt saka, ka ir jāmaina fokuss, domājot par šo kalpošanu – nevajadzētu domāt, ka dzīve beidzas, ir jāatceras, ka dzīve turpinās Mūžībā.

Par kapelāni viņa strādā jau 15 gadus, kopš, studējot Kristīgajā akadēmijā, nokļuva praksē Bērnu slimnīcā. Šajā laikā bērnu paliatīvā aprūpe Latvijā vēl tikai sāka veidoties. Viņas pirmā izglītība ir medicīnas māsa, pēc Ainas uzskatiem tā ir priekšrocība šajā darbā, jo ļauj objektīvi skatīties uz bērna slimības laikā notiekošo. Kapelāne ar smaidu atceras agrāk teikto, ka nekad negribētu strādāt ar slimiem bērniem, taču tagad lielu mūža daļu velta neārstējami slimiem bērniem.

Viens no Bērnu paliatīvās aprūpes mērķiem ir sniegt garīgo aprūpi neārstējami slimam bērnam un viņa ģimenei, kā arī atbalstīt ģimeni pēc bērna nāves. Latvijā ir dibināta Bērnu paliatīvās aprūpes biedrība, kas arī palīdz ģimenēm, sniedzot tām psiholoģisku, medicīnisku, sociālo un garīgo atbalstu. Kapelāne uzsver, ka liela nozīme šajā darbā ir bērnu paliatīvās aprūpes komandai, kurā strādā dažāda veida profesionāļi – ārsti, māsas, psihologs, sociālais darbinieks un kapelāns. Šis

bērnu aprūpes pakalpojums ir iespējams, pateicoties Bērnu palītvīdās aprūpes biedrībai. Komandas darbs ir vērts uz to, lai atbalstītu visu ģimeni kopumā. Savu komandu Aina vērtē ļoti augstu. Tajā pat laikā viņa saka, ka nezina, vai šo darbu varētu darīt, ja pašai nebūtu pārliecība, ka pēc šīs dzīves sekos dzīve Debesīs.

Ticība un pārliecība par to dod kapelānei spēku un izturību strādāt, jo pie nāves pierast nevar – katrs bērniņa aiziešanas gadījums ir īpašs un smags. Mierinājumu sniedz apziņa, ka pēc šīs dzīves mēs satiksimies Debesīs.

Par grūtāko šajā kalpošanā kapelāne atzīst tās reizes, kad

ģimene atsakās no jebkādas palīdzības. Kā speciāliste viņa redz, ka ir iespējams palīdzēt, taču bērna vecāki izvēlas nesadarboties – tad ir smagi vērot, kā situācija risinās tālāk. Viņa saka, ka ikvienai ģimenei ir izvēle, ko aprūpes komanda respektē – svarīgi ir likt zināt, ka viņiem tiks palīdzēts, ja vien ģimene to vēlēšies.

Lai arī darbs emocionāli nav viegls, šo gadu laikā ir piedzīvotas daudzas reālas liecības par to, ka Dievs ir. Sarunas noslēgumā kapelāne saka: ir grūti saprast, kā pēc šādiem gadījumiem iespējams turpināt dzīvot bez ticības Dievam.

Sagatavoja **Dace Lektuere**

Solis augšup!

Pateicoties Ventspils un Viesītes draudžu iniciatīvai, jau trešo gadu notiks Sporta dienas, kurās aicinātas piedalīties draudžu svētdienskolu komandas. Katra šāda tikšanās bijusi kā solis augšup – komandas veidošanā, savu fizisko spēku un veiklības apzināšanā, kopīgu uzvaru svinēšanā un apņēmībā vairāk gatavoties, lai nākamgad rezultāti būtu labāki.

Šis ir arī viens no soļiem augšup, lai veidotos par Kristus mācekli, kas apzinās – lai uzvarētu, jācīnās; komandas atbalsts un sadarbošanās ir nozīmīgāka nekā individuāli izgājieni; ne visi iegūst pirmo vietu, bet no visiem tiek sagaidīta atdeve un iesaistīšanās; pēc padarīta darba ir liels prieks!

Arī šogad bērni aicināti veidot komandas un piedalīties Sporta dienās! Esam saņēmuši ielūgumu uz Sporta dienu Ventspilī, ko ar prieku līdzdalām!

Sveiks, svētdienskolēn!

Ja Tev patīk aktīvi kustēties un sportot, sacensties un draudzēties, tad esi aicināts uz Ventspilī!

2015. gada 28.februāris ir diena, kad varēsi to visu aktīvi darīt! Varēsi būt kopā ar citiem bērniem no dažādu draudžu svētdienskolām Latvijā, sportot, priecāties un atpūsties! Ja gribi piedalīties, tad pierunā savu svētdienskolas vadītāju, lai viņš noorganizē braucienu uz Ventspilī, un, cerams, draudzes vadītāji atbalstīs šo pasākumu! Dalības maksa vienam cilvēkam 4 EUR. Būs kopīgas pusdienas un atpūta Ventspils Ūdens piedzīvojumu parkā.

Sacensības notiks vecuma grupā no 9 līdz 12 gadiem. Protams, ja kāds mazāks ļoti grib piedalīties, tad uz priekšu! Ja kāds lielāks grib piedalīties, tad gaidīsim ziņu, lai iekļautu tiesnešu un palīgu komandā.

Tāpat, 28.februārī esi mīļi gaidīts uz basketbola, tautas bumbas, minihandbola un minifutbola sacensībām Ventspilī!

Teve liekas, ka visu šo esi jau dzirdējis? Nu, ja! Pagājušo gadu bija jauki būt kopā, vai ne?! Brauc šogad atkal!

Plašāka informācija par pieteikšanos un Sporta dienām Ventspilī un Viesītē pieejama elektroniski un tiks nosūtīta svētdienskolotājiem, kā arī interesenti aicināti paši sazināties ar organizētājiem.

Sporta diena Ventspilī 28. februārī

pieteikšanās līdz 20. februārim
Anna Helma Tervite – 26771358 (zvanīt pēc 15:00)
anna_tervite@inbox.lv

Sporta diena Viesītē 6. aprīlī

pieteikšanās līdz 23. martam,
Svetlana Dronka – 22345892, sveta_dr@inbox.lv

BPI
ZIEMAS
DRAFTS
RĪGA 2015

Pieņem izaicinājumu un piedalies BPI organizētajā Ziemas DRAFTĀ 2015. Tās būs trīs aizraujošas dienas pilnas ar dažādiem fiziskiem un intelektuāliem uzdevumiem, lekcijām, diskusiju grupām, sarunām un kopīgi pavadīts laiks ar brāļiem no dažādām Latvijas draudzēm.

BPI Ziemas DRAFTS paredzēts puīšiem vecumā no 14 līdz 19 gadiem.

Dalībnieku skaits ierobežots. Piesakies jau tagad!

6. - 8. februāris, Kurzeme. Pieteikšanās un informācija:

Valters Siksnis, tel. 28263171 vai e-pasts: vsiksna1@gmail.com

6. - 8. februāris, Rīga. Pieteikšanās un informācija:

Gunvaldis Urtāns, tel. 20240610 vai e-pasts: gunvaldis@2egames.com

28. februārī - VENTSPILĪ

SPORTA DIENAS bērniem

6. aprīlī - VIESĪTĒ

Mācītājs ar dārznieka sirdi

Dzimis Ukrainā, iemīlējies Latvijā, dienējis krievu armijā, mācījies Amerikā, tagad ir mācītājs Rīgā, dibina draudzes, rīko skolotāju konferences, organizē bērnu nometnes un dārzā audzē tomātus un ķirbjus. Rīgas Misiones baptistu draudzes un **Rīgas Jaunās Evaņģēliskās baptistu draudzes mācītājam** Pēterim Samoiličam caurmērā nav grūti celties sešos no rīta, bet tieši svētdienās viņam ļoti nāk miegs.

Jums būs jārunā skaļāk, jo es slikti dzirdu. Krievu laikā strādāju ar ļoti skaļu iekārtu, un tad jau nebija ne ausu aizbāžņu, ne austiņu. Man vēl nav sešdesmit gadu, bet... Mēģināju lietot dzirdes aparātu, bet kaut kā nevarēju pie tā pierast.

Ar kādu iekārtu jūs strādājāt?

Ar pneimatisko āmuru. Pirmais mans darbs bija celtniecībā, vēlāk, armijas laikā, strādāju dzelzceļā, kā mācītājs kalpoju tikai pēdējos divdesmit piecus gadus.

Kā kļuvāt par mācītāju?

Jaunībā nedomāju, ka būšu mācītājs. Taču... esam četri brāļi, no kuriem trīs - mācītāji. Esmu uzaudzis kristīgā ģimenē, biju jauniešu vadītājs, tad kļuva par diakonu, tad par mācītāja vietnieku, un tā pamazām sāku kalpot kā mācītājs.

Esat dzimis Ukrainā, kāpēc atbraucāt uz Latviju?

Mani vecāki ir dzimuši Polijā. Pēc Otrā pasaules kara Poliju pārdalīja un mēs palikām Ukrainas pusē. Kādā dienā, kad vecākais brālis mācījās Ļvovā un studentiem bija garās oktobra brīvdienas, viņš man piezvanīja un jautāja, vai negribu braukt ar viņu un vēl dažiem mūsu draudzes jauniešiem uz Rīgu. Man bija palikušas divas nedēļas līdz brīdim, kad jāiet armijā. Nodomāju, ka varu šo laiku pavadīt arī Rīgā. Tas bija 1975. gadā. Esot Rīgā, gājām uz Mateja draudzi, uz draudzi Slokas ielā, pie Jāņa Ozolinkēviča, visur, kur notika dievkalpojumi, vienalga - latviešu vai krievu valodā. Un tad kādā nelielā krievu / latviešu draudzē iepazinās ar meiteni vārdā Emma. Viņa spēlēja ērģeles. Armijā ticības dēļ man gāja diezgan grūti, jutos vientuļš, tāpēc sāku rakstīt Emmai vēstules. Un viņa man atbildēja. Mēs sarakstījāmies divus gadus, kaut arī bijām tikušies vienu reizi. Kad atgriezos no armijas, atlidoju uz divām dienām uz Rīgu, svinējām dzimšanas dienu, bija svētki un beidzot Emmai atzinās mīlestībā. Pēc pusgada mēs apprecējāmies. Kamēr sarakstījāmies, no reizi viņai nebija teicis, ka mīlu. 1992. gadā aizbraucām uz Ameriku un pēc pieciem gadiem atgriezāmies Rīgā, lai kalpotu. Vienmēr biju domājis, ka braukšu atpakaļ uz Ukrainu, jo tā ir mana dzimtene, zinu valodu, kultūru utt., bet, lūdzot Dievu, nekad nejutu, ka Viņš mani aicinātu doties uz Ukrainu. Toties Viņš vēra vaļā durvis uz Latviju. Latviešu valodu

zināju tikai nedaudz, 11 gadus biju nostrādājis Ādažos, kur bija latviešu kolektīvs un vadība. Arī krievu valoda nav mana dzimtā, krieviski sāku runāt tikai armijā, tur trīs dienu laikā, neatkarīgi no tautības, visi apguva šo valodu. Un, iedomājies, tagad es krieviski sludinu. Tas ir diezgan grūti, jo es nedomāju krieviski.

Kāpēc Jūs tomēr atgriezāties Latvijā?

1997. gadā uz Latviju atbraucu ar vizīju dibināt jaunu draudzi.

To arī darījāt?

Atbraucām ar četriem bērniem, vecākajam dēlam bija 18 gadi, savukārt jaunākajam - četri. Bija jāmeklē skola. Satiekoties ar skolas direktori, jautāju, vai būtu iespējams skolā mācīt Bībeli. Direktore atbildēja, ka būtu iespējams, bet nav neviena, kas to darītu. Aizgāju uz citu skolu, lai uzdotu to pašu jautājumu, kur saņēmu tieši to pašu atbildi. Tad domāju: „Labi, es varu pasniegt Ticības mācību, bet varu to izdarīt vienā, divās, varbūt trīs skolās, bet nevaru to izdarīt desmit skolās”. Tā Dievs man deva vizīju par Ticības mācības skolotāju konferenci. Pirmā konference notika 1997. gadā un notiek projekā - tiekamies trīs reizes gadā. Un šajā laikā ir nodibinātas trīs draudzes - Rīgā, Ogrē un Vecmīlgrāvī.

Jaunās draudzes ir saistītas ar skolotāju konferencēm?

Pirmā draudze Rīgā - jā. Pēc konferences pie manis pienāca vairākas skolotājas un jautāja, vai nevaram kopīgi studēt Bībeli? „Protams, ka varam”, atbildēju. Tā mēs sākām tikties ceturtdienu vakaros manā birojā (Latvijas Kristīgās misijas telpās), lai studētu Bībeli. Pēc kāda laika pievienojās vēl citas skolotājas, viņu vīri, daži skolotāji arī nokristījās, un pamazām mūsu skaits pieauga līdz kādiem divdesmit cilvēkiem. Vienā brīdī skolotāji ierosināja, ka mēs varētu organizēt paši savus dievkalpojumus un uzsākt svētdienskolu. Tagad šajā draudzē ir vairāk nekā 100 locekļu. Vēlāk uzsāku draudzi Ogrē, tas gan nenotika caur konferenci, bet arī tur bija iesaistīti skolotāji. Īrējām telpas Ogres luterāņu baznīcā, ar pielūgsmes grupu braucām uz turieni katru svētdienu aptuveni trīs gadus. Pēc trim gadiem Ogrē jau bija savs mācītājs, sava slavēšanas grupa, sava draudze.

Kāpēc tieši Ogrē?

Nezinu. Es lūdzu Dievu, lai Viņš atver kaut kur durvis, par Ogrī pirms tam nebiju domājis. Tad vairāki cilvēki man sāka stāstīt, ka Ogrē neesot nevienas krievu draudzes. Aptuveni divus gadus braucu uz turieni reizi mēnesī, lai lūgtu Dievu, lai saprastu, vai draudze Ogrē ir Viņa griba. Dievs vienkārši

Mācītājs Pēteris Samoiličs ar mazdēliem

vēra vaļā visas durvis, sākot jau ar luterāņu draudzes durvīm, kas mums, baptistiem, bija liels pārsteigums.

Vēlāk man radās vīzija par krievu baptistu draudzi arī Siguldā, taču tur visas durvis bija ciet. Es daudz par to lūdzu un domāju, jo tur dzīvo kādi 30 - 40% krievvalodīgo, bet nav nevienas krievu baptistu draudzes, tomēr sadarbības iespējas neradās.

Savukārt Vecmīlgrāvī viss notika?

Jā. Pie manis atnāca cilvēki no Vecmīlgrāvja un aicināja lūgt par to vietu, un es joprojām redzu, kā Dievs tur visu vada. Vecmīlgrāvī arī uzsākām draudzi caur sadarbību ar luterāņiem. Tur kalpoja mācītājs Mārtiņš Irbe, ar kuru esam labi pazīstami. Jautāju, vai varam īrēt viņa draudzes telpas, un Mārtiņš ar prieku piekrita. Tajās telpās tikāmies divus gadus, bet tur bija ļoti auksti, turklāt nebija tualetes. Sākām lūgt Dievu par savām telpām, un es nevarēju pārstāt domāt par vienu ēku Vecmīlgrāvja centrā, kuru nevarējām atļauties. Katru gadu Vecmīlgrāvī rīkojām bērnu Vasaras Bībeles skolu (VBS) un Ziemassvētku pasākumus, īrējām telpas gan skolā, gan Ziemeļblāzmā, uz pasākumiem piesakās 300 bērnu, kādiem mums pat ir nācies atteikt, jo fiziski nepietiek vietas. Un tie visi ir vietējie Vecmīlgrāvja bērni. Bija skaidrs, ka pašiem savas telpas ir ļoti nepieciešamas. Vecmīlgrāvī ir 85% krievvalodīgo un tur nav nevienas krievu draudzes. Pagājušā gadā pēc Ziemassvētku pasākuma sapratu, ka tiem 300 bērniem jau nav kur iet, viņiem vajadzētu svētdienskolu, vajadzētu kaut ko darīt ar jauniešiem. Un es atkal sāku domāt par to pašu māju Vecmīlgrāvja centrā. Apsaimniekotājam prasīju, lai sarunā man tikšanos ar mājas

saimnieku, lai varu izstāstīt viņam, ko mēs tur gribam darīt. Viņš māju nopirka par 300 000 latu, gribēja pārdot par vairāk nekā 230 000 eiro, bet mums pārdeva par 140 000 eiro. Mums jau nebija arī tādas naudas, draudzē bijām tikai 25 cilvēki, bet es viņam teicu: „Sarunāts, slēdzam līgumu, došu 1000 eiro rokas naudu un pārējo summu pēc trim mēnešiem!” Pēc trim mēnešiem mums bija nauda.

Kur jūs dabūjāt tādu summu?

Tajā pašā nedēļā, kad noslēdzām līgumu, nopirku biļeti uz Ameriku, sāku runāt ar cilvēkiem, viņi redzēja, ka tā nav mana, bet gan Dieva griba. Viena draudze ziedoja 150 000, otra ziedoja 50 000. Tagad esam ieguvuši līdzekļus arī ēkas renovācijai, iekšdarbiem, apkurei. Mums būs telpas svētdienskolai, pielūgsmes grupai, dievkalpojumiem. Tur ir daudz zemes, uz kuras gribam uzbūvēt lielu baznīcu. Es ticu, ka aiz tā visa stāv Dievs, un Viņš deva vīziju. Ja tu seko Dieva vīzijai, tad Viņš arī dod visu, kas ir nepieciešams.

Kā jūs satvērāt vīziju par baznīcu Vecmilgrāvī?

Caur lūgšanām. Vīzija man neatnāca sapnī, bet gan, lūdzot Dievu, lasot Bībeli, prasot Viņam, ko man tagad darīt, kas ir nākamais solis? Un Dievs parādīja. Bieži vien cilvēki kaut ko grib, bet šī vēlme nenāk no Dieva, bet gan no miesas, piemēram, lai iegūtu slavu, lai pašapliecinātos, pierādītu, ka kaut ko vari izdarīt. Vīzija nāk klusu, un ir jāpārlicinās, ka tā nāk no Dieva.

Kā jūs par to pārlicināties?

Manā gadījumā bija tā, ka redzēju tos bērņus, kuri bija atnākuši uz Ziemassvētku pasākumu, kā „avis bez gana” un es zināju, ka mums ir kaut kas jādara. Kad sāku interesēties par ēku Vecmilgrāvī, bija sajūta, ka varu šīs mājas īpašniekam prasīt, lai to pārdot par 150 000 eiro. Nodomāju, ja viņš piekritīs, tā būs zīme no Dieva. Es pat nepaspēju nosaukt ciparu, viņš pats man piedāvāja darījumu par 140 000 eiro. Tajā brīdī, kad nekristietis iedeva 90 000 lielu atļaidi baznīcas celtniecībai, biju pārlicināts, ka aiz tā stāv Dievs.

Reizēm miesa pretojas vīzijai. Zināju, ka vīzija braukt uz Latviju man bija no Dieva, bet tajā pašā laikā man sāka zvānīt no vairākām draudzēm Amerikā un piedāvāt mācītāja darbu. Mana miesa domāja, kāpēc ne? Man tur būtu bijušas lielas draudzes, laba alga, bet es zināju, ka Dievs mani aicina braukt uz Latviju. Pirmais pusbags Latvijā bija ārkārtīgi grūts. Bērni bija pieraduši pie Amerikas, viņiem tur bija skolas, draugi, visa dzīve. Meita gāja sestajā klasē, bija teicamniece, bet, atbraucot uz Latviju, viņa neko nesaprata, jo nerunāja, nerakstīja, nelasīja ne latviski, ne krieviski. Bija lieli pārbaudījumi. Nu jau šeit dzīvojam 17 gadus, bērni ir atgriezušies Amerikā, un es ar pārlicību zinu, ka tas bija aicinājums no Dieva. Pa šiem gadiem Dievs ir mainījis tik daudz cilvēku dzīves, un man ar to

pilnībā pietiek.

Jums tiešām nebija šaubu par to, braukt vai nebraukt uz Latviju?

Katrā no mums ir divi cilvēki, manī ir divi Pēteri, tevī ir divas Evijas. Vienmēr mūsos ir ciņa, bet tieši svētdienās man ļoti nāk miegs – ne pirmsdienās, ne otrdienās, bet tieši svētdienās. Mums nemitīgi jācinās ar savu miesu, tā vienmēr meklēs vieglāko ceļu, un nekad neviens nelūdz Dievu, lai saprastu, vai pieņemt dāvanu. Mēs uzreiz jūtam pateicību, bet tad, kad jādod? Tad gan domājam un lūdzam, vai tas jādara, vai nē? Amerikā savā jaunajā mājā biju nodzīvojis tieši sešus mēnešus un tad bija jābrauc uz Latviju. Latvijā visu sākt no jauna bija ļoti grūti. Principā man bija plāns uz Latviju braukt tikai uz gadu... Nezinu, cik ilgi vēl būšu Latvijā, bet Dievs man ir devis vīziju par draudzi Vecmilgrāvī, par to, ka tur varētu būt jauniešu centrs, ka tur notiktu darbs ne tikai svētdienā, un es gribu šo vīziju realizēt.

Kā jūs savācāt komandu?

Komandu nevar atrast uz ielas. Divi no komandas tagad ir pabeiguši BPI (Baltijas Pastorālais institūts), trešais vēl tur mācās. Pagaidām Vecmilgrāvī nav lielās komandas, liela daļa resursu Ziemassvētku pasākumiem ir no Rīgas Misionēs baptistu draudzes. Svētdienās viņi paši organizē savu dievkalpojumu, svētdienskolu, pusaudži tiek katru sestdienu, man tikai atnāk īsziņas: „Šodien esam divdesmit vai trīsdesmit”. Droši vien kādu laiku vēl brauksim uz Vecmilgrāvī, lai palīdzētu izveidot stabilu vietējo komandu.

Katra draudze, ja grib, var kaut ko. Protams, tas nav viegli, tas prasa laiku, finanses utt. Daudzi kristieši nemaz nenojauš, cik daudz viņi īstenībā var, jo savas dāvanas nelieto. Attaisnojumus nevarēšanai mēs atrodam ļoti ātri. Bet kāpēc mēs varam? Tāpēc, ka tas ir aicinājums no Dieva - iet un sludināt. Daudzi kristieši domā, ka sabiedrība jau visu zina un vienkārši negrib ticēt Dievam, bet patiesībā cilvēki ļoti maz zina par Dievu.

Jums ir no kaut kā bail?

Bail? Nē. Bailes nenāk no Dieva. Man cilvēki ir prasījuši, vai es nebaidos, ka zaudēšu savu mācītāja pozīciju. Nē, par to nekad neesmu baidījies. Nezinu, no kā man vajadzētu baidīties? Protams, ir atbildības sajūta, piemēram, rīkojot bērnu nometnes, uztraucos, lai viss būtu kārtībā, jo mums ir uzticēti bērni, esam parakstījuši papīrus. Bet tās nav tādas bailes, tā vairāk ir atbildības sajūta. Man ir prasīts, vai nav bail dibināt jaunu draudzi. Ko tur baidīties? Bet, protams, ir pārbaudījumi.

Kā jūs esat pārbaudīts?

Es?

Jā.

Kā Dievs mani pārbaudījis?

Jā.

Viņš mani ir pārbaudījis. Kad tikko atbraucām uz Latviju, man bija 5000 dolāri, paspēju nopirkt mašīnu, bet nepaspēju nopirkt gultu. Pie manis atnāca cilvēki un prasīja, vai nevaru aizdot 1000 dolāru līdz piektdienai. Bija otrdienā. Man likās, protams, ka varu aizdot naudu uz trim dienām. Tikai tie cilvēki domāja par piektdienu, kura tā arī nekad nepienāca. Tas bija liels pārbaudījums. Nevarēju nopirkt matraci vēl 18 mēnešus. Sievai bija vēl grūtāk. Amerikā atstājām māju ar gultām, lieliem matračiem, zīniet, kādi matrači ir Amerikā! Tāpat arī katra konference ir pārbaudījums. Katra konference kaut ko maksā, bet skolotājiem nav daudz līdzekļu, tāpēc nevaram uzlikt atbilstošu daļības maksu un ir nepieciešams līdzfinansējums. Reizēm konference tuvojas, bet naudas vēl nav. Tad jāliek savi personīgie līdzekļi. Taču šajos 17 gados nav bijusi neviena konference, kurai Dievs agrāk vai vēlāk nebūtu sagādājis līdzekļus. Kā Dievs pārbaudīja Ābrahāmu? Viņš teica: „Lūk, tavs vienīgais dēls. Dod viņu man!” Labi, ka Ābrahāms neprasiņa Sārai: „Klausies, ko tu par to domā, Dievs ar mani runā atkal!” Reizēm mācos no Ābrahāma un arī neprasu sievai – ko tu par to domā?

Jums ir brīvais laiks?

Kad neesmu aizņemts, tad man ir brīvais laiks.

Ko tad jūs darāt?

Guļu. Joprojām strādāju 12 stundas dienā, tagad rit celtniecības darbi Vecmilgrāvī, 17. un 18. janvārī būs skolotāju konference, joprojām esmu mācītājs Rīgas Misionēs baptistu draudzē, vēl jāatrod līdzekļi gan konferencei, gan celtniecības darbiem. Paldies Dievam, ka bērni jau izauguši. Neatceros, kad man bija pēdējais atvaļinājums, pirms trim vai četriem gadiem.

Cik bieži jums ir brīvdienas?

Oficiāli man pirmsdienas ir brīvas, bet reizēm, ja jūtos noguris, tad uz biroju atnāku nedaudz vēlāk. Paldies Dievam, ka man vēl ir veselība. Nav jau tā, ka darām tikai darīšanas pēc, bet gan tāpēc, ka redzam augļus.

Jums ir kādi hobiji, varbūt patīk skatīties filmas?

Jaunībā man ļoti patika skatīties filmas, taču pēc krievu armijas man ir alerģija pret kino. Tur - gribēji vai nē, vajadzēja iet skatīties filmas par Otro pasaules karu, kurās Krievija vienmēr uzvarēja.

Man patīk zeme. Man ir savs dārzs, siltumnīca, tomāti, ķirbji. Strādājot dārzā, es atpūšos. Tas man dod otro elpu. Labi, ka Latvijas vasarās ir garas dienas un varu paspēt visu ko izaudzēt. Ielieku sēkliņu un zinu, ka tur kaut kas izaugs. Varu arī peldēties un pastaigāties mežā – tas arī ir forši, bet pēc tam nekā nav. Pēc darba dārzā – ir. Tas man dod lielāku prieku.

Interviju sagatavoja **Evija Mileiko**

SANĒM – NOVĒRTĒ – DALĪES

Latvijas Baptistu draudžu savienības bīskaps Pēteris Sproģis un Padome aicina draudžu garīdzniekus, draudžu priekšniekus, nozaru, kalpošanu vadītājus un pārstāvjus, kā arī **ikvienu** interesentu piedalīties LBDS Reģionālajās tikšanās reizēs:

**2015. gada 7. februāris,
Cēsis, plkst. 10:00-16:00**
2. pamatskola, Gaujas iela 45
Pieteikties līdz 2. februārim

**2015. gada 21. februāris,
Rīga, plkst. 10:00-16:00**
Savienības nams, Lāčplēša iela 37
Pieteikties līdz 16. februārim

**2015. gada 28. februāris,
Viesīte, plkst. 10:00-16:00**
Viesītes kultūras pils, Smilšu iela 2
Pieteikties līdz 24. februārim

**2015. gada 14. marts,
Liepāja, plkst. 10:00-16:00**
Liepājas Pāvila baptistu draudze,
Kursu iela 19
Pieteikties līdz 9. martam

Tikšanos mērķis ir rosināt kopīgi pārdomāt draudžu dzīvi un kalpošanu, meklēt veidus un risinājumus, kā katra draudze un visi kopā varam labāk kalpot Kristum. Tas būs arī laiks, lai dotu un saņemtu stiprinājumu no Dieva Vārda un citu pieredzes.

Tikšanās laikā būs gan lekcijas, gan darbs diskusiju grupās, gan arī notiks darbs nozaru un apvienību grupās, kur katras draudzes nozares pārstāvji varēs pulcēties kopā, lai apspriestu tieši konkrētai nozarei aktuālus jautājumus.

DIENAS KĀRTĪBA

Rīta sadraudzība pie tējas un kafijas

1. daļa. Pielūgsmē. LBDS bīskapa Pētera Sproģa uzruna. Pārdomas par draudzes kalpošanas iespējām un mācīšanos no savstarpējās pieredzes. Darbs diskusiju grupās.

Pusdienas

2. daļa. Džona Ortberga videolekcija **“Vislielākās bailes”**. Darbs diskusiju grupās.

Balstoties uz Esteres grāmatu Vecajā Derībā, mācītājs Džons Ortbergs runās par misiju, kuras dēļ mēs esam gatavi mirt, un mūsu katra (arī komandas, draudzes, organizācijas) “ēnu misiju”, kas var izpausties kā sevis pielūgsmē, ilgas pēc atzinības vai komforta, izrietēt no mūsu talantiem, veidoties mūsu egoisma un ievainojumu rezultātā un būt tikai 10% novirze, bet šie 10% ir ceļš uz “iekšēju un reālu elli”. Dž. Ortbergs palīdzēs saprast,

kā atpazīt šo “ēnu misiju” un cīnīties ar to. Viņš arī aicinās izvērtēt, vai mūsu dzīvē ir kāds, kurš mūs mīl pietiekami, lai mūs izaicinātu nepadoties “ēnu misijai”.

3. daļa. Darbs LBDS nozaru un apvienību grupās.

**Vairāk informācijas un pieteikšanās:
mob. 20390979 vai 29148854, e-pasts:
kanceleja@lbsds.lv**

Aicinām draudžu vadītājus savlaicīgi **informēt** draudžu locekļus par LBDS Reģionālo tikšanos norisi un rosināt pieteikšanos.

Lūdzam katru draudzi **iesūtīt LBDS Kancelejai sarakstu**, norādot draudzes pārstāvjus, kas plāno piedalīties konkrētā tikšanās reizē.

Aicinām pieteikties arī **individuāli**. Lūdzam norādīt, kurai LBDS nozaru vai apvienības grupai vēlaties pievienoties.

LBDS NOZARU UN APVIENĪBU VADĪTĀJU AICINĀJUMS UZ TIKŠANOS GRUPĀS

Draudžu dibināšanas nozares tikšanās

Kāpēc ir vajadzīga jaunas draudzes? Kas ir draudžu dibināšana? Kā es varu iesaistīties draudžu dibināšanā? Par to un citiem jautājumiem būs iespēja dzirdēt un piedalīties diskusijā. Aicināts ikviens, kurš vēlas uzzināt vairāk par draudžu dibināšanu, iesaistīties tajā vai atbalstīt tos, kas jau kalpo šajā jomā. Tu esi laipni aicināts!

Kaspars Šterns

Svētdienskolu apvienības tikšanās

Svētdienskolotāji ir nozīmīga daļa draudzes kalpotāju komandā. Tādēļ tik svarīgi, ka reizi gadā esam kopā ar savas draudzes komandu Reģionālajā tikšanās reizē – lai kopā izvērtētu kalpošanu, mācītos, izvirzītu mērķus un gūtu jaunu iedrošinājumu turpmākajai kalpošanai. Reģionālā tikšanās ir arī iespēja atsevišķi tikt attiecīgā reģiona svētdienskolotājiem! Tā tas būs arī šogad – pārrunāsim tikšanās laikā iepriekš dzirdēto bērnu kalpošanas kontekstā, kā arī iepazīsimies ar jaunām iespējām kalpošanas resursu ieguvē un līdzdalīšanā.

Estere Roze

Sieviešu kalpošanas apvienības tikšanās

Uz Sieviešu kalpošanas apvienības (SKA) tikšanos aicinātas pārstāves no visām draudzēm – dažādu vecumu sievietes,

kuru sirdīs ir vēlme attīstīt un pilnveidot sieviešu kalpošanu savā draudzē, un sadarboties ar citu draudžu sievietēm. Plānojam runāt par tādiem jautājumiem kā: Kāpēc pastāv SKA? Ko no SKA var sagaidīt pašreiz, un kādas pārmaiņas būtu nepieciešamas? Kāda ir reālā situācija draudzēs, un kā SKA jums var palīdzēt? Dzirdēsiet arī par SKA 2015. gada plāniem un iecerēm. Noslēgsim ar aizlūgšanām.

Solvita Zivere

Garīdznieku brālības tikšanās

Reģionālās tikšanās ir iespēja reģiona garīdzniekiem un Baltijas Pastorālā institūta studentiem un absolventiem būt kopā, lai pārrunātu kalpošanas aktualitātes un kopīgi iedrošinātu un aizlūgtu viens par otru.

Edgars Mažis

Draudžu priekšnieku un vadības komandu pārstāvju tikšanās

Godātie draudžu priekšnieki un vadītāji! Latvijas Baptistu draudžu savienība ir veidota, lai būtu atbalsts draudžu darbā. Ņemot vērā, ka sekmīgu darbu veicina labs vadības komandas darbs, Reģionālajās tikšanās ir atvēlēts laiks, kurā tikties draudžu priekšniekiem un vadītājiem. Šo virzienu koordinēt ir uzticēts man.

Lūdzu, atrodi laiku un iespēju piedalīties Reģionālajās tikšanās. Ar interesi ieklausīšos Jūsu pieredzē un atziņās: Cik liela ir jūsu draudze? Kāda ir jūsu draudzes vadības struktūra? Kādas ir stiprās un kādas vājās puses esošajā kārtībā? Tas palīdzēs apkopot labas idejas, izstrādāt sistemātiskus ieteikumus veiksmīgi funkcionējošai draudzes struktūrai un vadības komandai, kas palīdzēs sekmēt draudžu kalpošanu.

Daniēls Godiņš

Muzikālās kalpošanas apvienības tikšanās

Muzikālā kalpošanas apvienība aicina muzikālos vadītājus un muzikālās kalpošanas dalībniekus piedalīties mūsu Reģionālajās tikšanās! Šī gada lielākais un centrālais muzikālais notikums ir 8. Latvijas baptistu dziesmu svētki Cēsis no 13. līdz 19. jūlijam. Aicinām visus dziedoņus un mūziķus savlaicīgi rezervēt svētku nedēļas nogali no 17.-19. jūlijam, lai dotos uz Cēsīm. Par Dziesmu svētku iespējām un gatavošanos tiem - Reģionālajās tikšanās!

Māris Dravnieks

Gleznu izstāde Golgātas dievnamā „Derība varavīksnes krāsās”

Izstādes atklāšanā aizvadītā gada nogalē, 21. decembrī, notika koncerts, kurā Ziemsvētku noskaņās klausītājus ieveda stīgu kvartets, atskaņojot pazīstamas Ziemsvētku dziesmas interesantos aranžējumos un improvizācijās. Koncertā ar savu vokālo sniegumu piedalījās arī viesi – Arvīds un Marlēna Keiņi, Golgātas draudzes locekļi, kuri studē mūziku ārpus Latvijas: Marlēna – Berlīnē, bet Arvīds – Stokholmā. Viņi izpildīja vairākus fragmentus no klasiskās mūzikas. Kā viens no spilgtākiem priekšnesumiem bija Marlēnas Keines (soprāns) un Ilzes Gagaines (vijole) duets Endrjū Loida Vēbera „Pie Jesu”. Koncertu varēja baudīt īpašā noskaņojumā, ko telpā radīja speciālā tehnikā gleznotie darbi, tiem nepieciešamajā, mainīgajā apgaismojumā.

Par labdarības projektu un unikālā tehnikā radītajām gleznām, par vēstījumu, ko tās pauž, stāsta gleznu autore, māksliniece Ivīta Skudīķe.

Doma dāvāt baznīcai gleznas un uzsākt šo labdarības projektu mūsu ģimenei radās pavasarī, kad sāku apmeklēt Golgātas draudzi. Mani uzrunāja gan mācītāja Elmāra Pļaviņa svētruna, gan dievnama senā koka ēka ar īpašo auru, gan arī brīvā atmosfēra un labvēlīgā attieksme pret ģimenēm un bērniem. Kā pateicību Dievam par ticību un glābšanu, nolēmām radīt šīs gleznas un veidot labdarības projektu dievnama atjaunošanai.

Septiņu lielformāta gleznu sērija „**Derība varavīksnes krāsās**” radīta Dieva godam un ir eksistenciālas pārdomas raisoša par Radītāja brīnumaino pasauli, Dieva žēlastību un Patiesības ceļu.

Gleznas veidotas unikālā tehnikā (fluorescentās glezniecības efekts „Inner Light”, pasniedzējs V.Jermolajevs), tās īpašā apgaismojumā sāk mirdzēt, un skatītājam redzamās gleznas vietā parādās cita – apslēptā versija.

Krāsu izvēlei un to nozīmes atklāsmei mani ir uzrunājušas Rakstu vietas no Bībeles.

„Savu **varavīksni** Es lieku padebešos, tā lai ir par **derības** zīmi starp Mani un pasauli”. (1. Mozus 9:13)

Violeta – *Ticība*. „Jūs esat pasaules gaišums, pilsēta, kas stāv kalnā, nevar būt apslēpta”. (Mat.5:14)

Tumši zils – *Šķīstība. Dievišķums. Svētība*. “ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani.” (Jāņa ev.14:6)

Gaiši zils – *Cerība*. “Jēzus atbildēja un tiem saka: Ticiet Dievam! Jo patiesi Es jums saku: ja kas šim kalnam sacīs: celies un meties jūrā! - un nešaubīsies savā sirdī, bet ticēs, ka notiks, ko viņš saka, tad viņam tas notiks. Tāpēc Es jums saku: visu, ko jūs lūgdami lūgsiet, ticiet, ka jūs dabūsiet, tad tas jums notiks”. (Marka 11:22-24)

Zaļa – *Dzīvība. Auglība. Radīšana. Pasaules radīšana septiņās dienās*. „Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi. [...] 1. Moz.1:1-10

Dzeltena – *Gaisma. Miers. Harmonija. Dzīvesprieks*. “Un redzi, liela vētra sacēlās jūrā, viņi laivai gāzās pāri, bet Viņš gulēja. Un tie piegāja pie Viņa un modināja Viņu, sacīdami: “Kungs, palīdzi mums, mēs grimstam!” Un Viņš uz tiem saka: “Kam esat tik bailīgi, jūs mazticīgie?” Un Viņš cēlās, apsauca vēju un jūru, un iestājās pilnīgs klusums. Bet cilvēki brīnīdamies sacīja: “Kas Tas tāds, ka vēji un jūra Tam paklausa?”” (Mat. 8:24-27)

Sarkana – *Svētais vakarēdiens*. “Un Viņš ņēma bikeri, pateicās un deva to tiem, un sacīja: “Dzeriet visi no tā. Jo tās ir Manas jaunās derības asinis, kas par daudziem tiek izlietas grēku piedošanai.”” (Mat. 26: 27-28)

Oranža – *Mīlestība bez nosacījumiem*. “Mīlestība ir lēnprātīga, mīlestība ir laipna, tā neskauž, mīlestība nelielās, tā nav uzpūtīga. Tā neizturas piedauzīgi, tā nemeklē savu labumu, tā neskaistas, tā nepieņem jaunu. Tā nepriecājas par netaisnību, bet priecājas par patiesību. Tā aplāj visu, tā tic visu, tā cer visu, tā

panes visu”. (1.Kor. 13:4-7)

Cerībā, ka gleznas iedvesmos un šajā steidzīgajā laikā radīsies mirklis padomāt par garīgām lietām,

ar cieņu, **Ivīta Skudīķe**
mob.+371 28667790, www.skudike.lv

Rīgas Golgātas dievnama atjaunošanai veltītā Ivītas Skudīķes labdarības projekta gleznu izstāde “Derība varavīksnes krāsās” apskatāma Rīgā, Hospitāļu ielā 32, svētdienās no plkst. 10 -17 līdz š. g. martam.

Papildus informācija: UNESCO Rīgas pilsētas vēsturiskā centra aizsardzības zonā, Hospitāļu ielā 32, esošā Baznīcas ēka atzīta kā kultūrvēsturiski ļoti vērtīgs un unikāls koka arhitektūras piemineklis.

Ēka celta 1899. gadā pēc O. Bāra projekta. Sākotnēji tā celta kā sporta manēža Krievijas armijas vajadzībām. 1912. gadā ēku draudzes sapulču vajadzībām nopērk mācītājs Viljams Fetlers un dibina Golgātas baptistu draudzi, kas ēku apsaimnieko joprojām. Baznīcā atrodas K.A. Hermaņa būvētās ērģeles.

Dievnama vecā ēka būs pateicīga par izstādes apmeklētāju ziedojumiem!

RĪGAS GOLGĀTAS BAPTISTU DRAUDZE

Hospitāļu ielā 32

Reģ. Nr. 90000160052

Konta nr.: LV69UNLA0050016521619

Bauskas un Skrīveru draudzes lūdz atbalstu draudžu namu atjaunošanai

Bauskas baptistu draudze

ir neliela – ar aptuveni 20 regulāriem dievkalpojumu apmeklētājiem un svētdienskolu ar 16-18 svētdienskolniekiem.

Mēs ticam, ka Dievs caur mums darīs vēl daudzas lielas lietas, lai nestu Evaņģēlija vēsti Bauskā un tās apkārtnē; lai sabiedrībā stiprinātu kristīgas ģimenes vērtības un vēl daudzas ģimenes varētu atrast ceļu pie Dieva.

Mūsu vīzija ir: sekot Kristum ar visu savu namu.

Mūsu draudzē vienmēr ir bijis aktīvs darbs ar bērniem, gan organizējot regulāru svētdienskolu, gan dažādus pasākumus un aktivitātes bērniem. Jau 4 gadus ir notikušas Vasaras Bībeles skolas, un tās ir bijušas ļoti apmeklētas (ap 40 bērnu vecumā no 3-12 gadi).

Mūsu draudzes ansamblis ir aktīvi piedalījies baptistu draudžu kopīgajos muzikālajos pasākumos, kā arī sniedzis priekšnesumus, ciemojoties citās draudzēs. Mūsu sapnis ir iesaistīt ansamblī vēl vairāk pieaugušo, arī tīņu un jauniešu, lai ansamblis varētu aktīvi piedalīties evaņģelizācijas darbā ārpus draudzes.

Draudzē aktīvi darbojas arī vecāko draudzes māsu grupiņa, kas regulāri tiekas lūgšanās un Dieva vārda studijās. Vairāku māsu sapnis ir uzsākt regulāru māsu „klubiņu”, kurā varētu nodarboties ar praktisku kalpošanu, gatavojot dažādus rokdarbus.

Mūsu draudzei pieder salīdzinoši liels draudzes nams, kurā jau 18 gadus noturam dievkalpojumus un svētdienskolu. Mēs šo namu ieguvām kā draudzes māsas

dāvinājumu 1995. gadā.

Mūsu vīzija par draudzes namu ir: pilnībā atjaunots draudzes nams ar izveidotām telpām

dievkalpojumiem, svētdienskolai, sportam, rotaļām, lūgšanām, atpūtai, dzīvošanai un citām vajadzībām, lai veicinātu dažādu kalpošanas jomu attīstību draudzē un Bauskas pilsētā.

Lai mēs varētu sākt remontēt draudzes namu, steidzami ir nepieciešams uzlikt jumta segumu, jo esošais pagaidu papes jumta segums ir ļoti sliktā stāvoklī, un to praktiski nav iespējams labot. Jau pirms vairākiem gadiem ir iegādāts *Ranilas* metāla jumta segums, bet mums ir nepieciešama palīdzība pie šī jumta seguma uzlikšanas. Kopējās jumta seguma uzlikšanas izmaksas ir aptuveni **19 000 EUR**, no kurām materiālu un tehnikas nomas izmaksas ir **5 199 EUR**, bet visu pārējo summu sastāda celtniecības firmas darbaspēka izmaksas.

Mīļie brāļi un māsas Kristū!

Mēs vērsimies pie jums ar lūgumu un aicinājumu vienlaicīgi – esiet atsaucīgi un ņemiet daļību mūsu vīzijas īstenošanā! **20 000 EUR** savākt naudā - tas ir daudz, bet, piedaloties un palīdzot praktiski ar savu ieguldīto spēku un laiku celtniecības darbos, jūs jau būsit ziedojuši 14 tūkstošus eiro. Īpaši gribam uzrunāt brāļus Kristū, kam ir kāda pieredze celtniecībā, – tā ir jūsu iespēja kalpot praktiski. Bet darbs atradīsies arī tiem, kam šādas pieredzes nav, kā arī aktīvām, palīdzēt gribošām māsām.

Jumta uzlikšanas un fasādes remonta darbus esam ieplānojuši veikt nākamajā vasarā, un ar jūsu atbalstu ceram līdz tam savākt visus nepieciešamos resursus – gan darbaspēku, gan materiālus.

Ja arī nav iespējams dot nekādu materiālu atbalstu, paturiet mūs

savās aizlūgšanās, jo pāri visam ir mūsu visspēcīgais Tēvs, kam pieder visas pasaules spēks un bagātība. Būsim Jums pateicīgi par atbalstu!

Kaspars Kampuss, draudzes priekšnieks, mob. tel. 26161982; e-pasts: kkampuss@llu.lv

Rekvizīti: Bauskas Baptistu draudze

Rīgas iela 26,
Reģ.nr. 90000340058

Konta nr.:
LV17HABA0551034549947

Jēzus ir teicis: „Lūdziet, tad jums taps dots!” (Lūkas 11:9)

Skrīveru baptistu draudze

daudz ir lūgusi par dažādām vajadzībām – gan garīgām, gan materiālām, un Dievs ir atbildējis. Arī šoreiz mēs gribam lūgt un savās vajadzībās iesaistīt arī jūs, jo ticam, ka Dievs uzklausīs!

Mūsu rūpes ir par draudzes namu. Skrīveru draudze ir maza (26 draudzes locekļi), bet draudzei pieder ļoti liels draudzes nams. Pašlaik tas ir nepievilcīgs, apdrupis, kurā reti kādam garāmgājējam gribas iegriezties.

Ēkas labajā spārnā atrodas dievkalpojuma zāle, kurā katru svētdienu notiek draudzes sapulces, un vairākas palīgtelpas svētdienskolas vajadzībām, kā arī virtuve, kurā māsas katru svētdienu gatavo zupu.

Mūsu vēlme būtu sakopt draudzes telpas un ēkas fasādi, lai tā iederētos Skrīveru skaištājā dabā, bet tas nav iespējams jumta dēļ. Liels – ap 400 kv. m. (visai ēkai – 1200 kv. m.),

plakans, melns, kas saulē uzkarst un aukstumā saraujas, tādējādi rodas plaisas. Katru vasaru cenšamies tās „salāpīt”, taču, uznākot lietum, pa visām spraugām tek iekšā ūdens. Telpas tiek bojātas, viss pelē, un tās nav tīkamas nekādā veidā.

Pirms gada veicām atkārtotu remontu dievkalpojuma zālē, ievieojot piekaramajos griestos nelielas renes, kas novadītu ūdeni, taču hroniskā mitruma dēļ griesti un sienas turpina bojāties. Līdzīga situācija ir visās telpās. Būtu vajadzība tās izremontēt, bet, kamēr nav uzlikts jumts, īsti neredzam jēgu tērēt resursus.

Draudzes nama jumta izbūvei ir gatavs projekts un daļa kokmateriālu. Pavasarī vēlamies uzsākt draudzes nama jumta būvniecību. Esam ļoti pateicīgi brāļiem, kuri ir izteikuši vēlēšanos iesaistīties šajā darbā ar savu profesionālo

padomu, roku darbu un materiālu atbalstu.

Mūsu draudzes locekļi pašizlīdzīgi ziedo, un kopā esam savākuši ap **3000 EUR**

Kopējie izdevumi jumta būvniecībai varētu sastādīt aptuveni **9000 EUR**

Varbūt arī Jūs vēlaties piebiedroties šim darbam ziedojojt!

Būsim priecīgi un no sirds pateicīgi!

Aivars Grīnbergs, draudzes priekšnieks, mob. tel. 26597632; e-pasts: skribd@inbox.lv

Rekvizīti: Skrīveru baptistu draudze

Daugavas iela 134b, Skrīverī
Reģ. Nr. 90000357571

Konta nr.:
LV52HABA0551034732550

P.S. Ja kādai organizācijai nepieciešamas telpas, zvaniet vai rakstiet! Draudzes namam ir sabiedriskās ēkas statuss.

Draudžu dibināšanas konference "Izaicinājums 2015"

2015. gada 17.-18. aprīlis

Savienības namā, Rīgā, Lāčplēša ielā 37

Konferences **mērķis** ir palīdzēt kristiešiem padziļināt Evaņģēlija izpratni, iedvesmot viņus iesaistīties draudžu dibināšanā, kā arī stiprināt draudžu dibināšanas vadītājus un komandas.

Galvenie runātāji:

Dītrihs Šindlers – draudžu dibināšanas kustības vadītājs Vācijā

Peips Sārs – draudžu dibinātājs un kustības vadītājs Igaunijā

Pēteris Sproģis – LBDS bīskaps, vizionārs

Kaspars Šterns – draudžu dibinātājs, LBDS bīskapa vietnieks draudžu dibināšanas jautājumos

Konferencē meklēsim atbildes uz šādiem jautājumiem:

- Kāds ir Evaņģēlijs, un kāpēc tas mums ir svarīgs?
- Kāpēc mūsdienu pasaulē Dievs joprojām vēlas darboties caur draudzēm?
- Kāds ir draudžu dibināšanas mērķis?

- Kuriem kristiešiem ir jāiesaistās draudžu dibināšanā
- Kāpēc draudžu dibināšana nav "solo gājiens"?
- Ja Jēzus ir Kungs, tad ..?

Konferenci veidos lekcijas un praktiski semināri, kuros gūt praktiskus padomus evaņģelizācijā, mācekļībā un draudžu dibināšanā, kā arī iepazīties ar dažādām metodēm un draudzes dibināšanas modeļiem. Seminārus vadīs pieredzējuši draudžu dibinātāji no Latvijas. Paredzētas

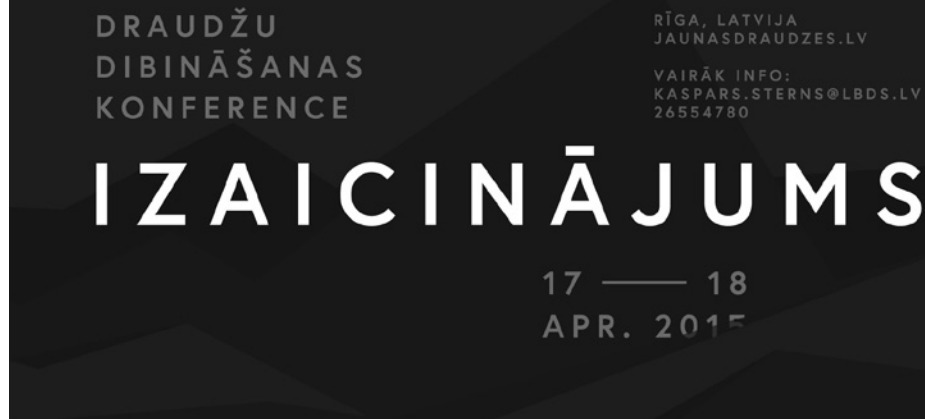
arī tikšanās ar konferences lektoriem neformālā gaisotnē.

Cena: EUR 10

Pieteikšanās un vairāk informācijas:

Kaspars Šterns (mob. 26554780), e-pasts: izaicinajums15@gmail.com un mājas lapā: www.jaunasdraudzes.lv

Ja Tu vēlies uzzināt vairāk par draudžu dibināšanu, iesaistīties tajā vai atbalstīt tos, kas jau kalpo šajā jomā, Tu esi laipni aicināts!

Draudžu dibināšanas komandu apmācība "M4" 2015

Lai mēs visi kopīgi un katrs atsevišķi tajā vietā, kur Dievs mūs aicina, varētu sākt vai turpināt darbu pie jaunu draudžu veidošanas un mūsu kopējā vīzija par jaunu draudžu dibināšanu varētu tikt papildīta, aicinu piedalīties apmācību programmā "M4".

M4 ir draudžu dibinātāju un viņu komandu apmācības un sagatavošanas vide, kas tiek organizēta jau piekto gadu. Līdz šim M4 apmācībā ir piedalījušās vairāk kā 30 komandas no dažādām Latvijas vietām, no kurām 20 joprojām aktīvi kalpo un dibina jaunas draudzes.

Mēs vēlamies sagatavot komandu veselīgai jaunu draudžu dibināšanai un to darbības pirmajiem gadiem. Pieredze liecina, ka labi apmācīti draudžu dibinātāji, kas iesaistījušies savstarpēja atbalsta un sadarbības tīklā, ir lielākas izredzes sasniegt labus rezultātus, nekā tiem, kas šo darbu veic vienatnē vai nevēlas sadarboties un mācīties. M4 radīts, lai sniegtu apmācību un nodrošinātu draudžu dibinātāju tīkla darbību.

M4 ir divgadīga apmācība draudžu dibinātājiem un viņu komandām, kas sastāv no 4 apmācības moduļiem (Meistars, Misija, Mācekļība, Mobilitāte), kuru vadīs pieredzējuši draudžu dibinātāji no Latvijas un Eiropas. Šīs apmācības mērķis ir kalpot komandām, kuras vēlas saņemt apmācību jaunu draudžu dibināšanā. Apmācību moduļu laikā un arī starp tiem tiks strādāts pie tēmām, kuras ir īpaši nozīmīgas draudžu dibināšanas sākumposmā. Gada laikā draudžu dibinātāji un viņu komandas būs izveidojušas kopīgu darbības pamatu nākošajiem kalpošanas gadiem. Lai palīdzētu komandai augt arī apmācību strapposmā, katrai komandai tiks piešķirts mentors (palīgs), kas regulāri tiksies ar komandu, lai palīdzētu mērķtiecīgāk veikt kalpošanu.

Pirmais apmācību modulis notiks šī gada 6. un 7. martā, Rīgā.

KRITĒRIJI, LAI VARĒTU PIEDALĪTIES M4 APMĀCĪBĀ

1. Tev ir jābūt komandai, kurā ir 3-5 cilvēki (var būt arī vairāk)
2. Tavai komandai ir jāapņemas piedalīties visās četrās apmācību reizēs un jābūt gataviem pielietot esošās zināšanas praksē.

PIETEIKŠANĀS UN TUVĀKA INFORMĀCIJA

e-pasts: kaspars.sterns@lbds.lv Mob.: +371 26554780

Vairāk par M4 varat uzzināt www.jaunasdraudzes.lv

"M4 vidē mēs, cilvēki ar līdzīgām domām par kalpošanu, kļuvām par komandu ar skaidru mērķi un redzējumu. Sākumā viss šķiet miglains: tu zini, ko vēlies, bet nespēj to skaidri noformulēt un rast atbildes uz svarīgiem jautājumiem. M4 ir vide, kurā komanda gatavojas Dieva dotajam uzdevumam. Apmācība palīdzēja mums ieraudzīt savas vājās vietas un tās stiprināt. M4 nedod zivi, bet palīdz izvēlēties makšķeres."

Nauris Graudiņš, draudžu dibinātājs Ziemeļkurzemē

"Mūsu grupai M4 bija kā "pirmsdzimšanas" inkubators, kurā sāka veidoties kodolgrupa. Šeit mēs ne tikai saņēmām apstiprinājumu aicinājumam veidot jaunu draudzi, bet Dievs mūs arī savienoja kā vienu miesu. It īpaši sākumā, kad mums bija vairāk jautājumu nekā atbilžu, M4 process ar pastiprinātu fokusu uz darbu grupās palīdzēja rast skaidrību par konkrētiem rīcības soļiem."

Krišjānis Jukumsons-Jukumnieks, draudžu dibinātājs Rīgā

Aicinu Tevi lūgt, pārrunāt to draudzes padomē, savā mazajā grupā, meklēt Dieva gribu un atbilstoši rīkoties! Varbūt tieši tava paklausība var tikt Dieva lietota, lai tu un pārējie tavas komandas biedri varētu būt daļa no Dieva darba jaunas draudzes tapšanā!

Kaspars Šterns

LBDS bīskapa vietnieks JDD jautājumos

Dieva svētīts mūžs

30. decembra rītā Mūžībai tika atraisīta ilggadējā draudžu darbiniece **Mirga Godiņa**. Savu dzīvi sākusī Bauskas baptistu draudzes sludinātāja Miķeļa Hirša ģimenē kā astotais, jaunākais bērns. Kara gadi, pēckara un padomju laiks bija viņas mūža izaicinājumi, kuros viņas ticības dzīve kļuva par dievbijības un kalpošanas paraugu arī viņas 10 bērniem. Mirgas dzīve un kalpošana pagāja Rīgas Āgenskalna un Semināra draudzēs, kur viņa bija aktīva kora dziedātāja, svētdienskolas un bērnu vasaras nometņu aizsācēja padomju laikā, dvēseļu un slimo kopēja, saimniece draudžu nometnēs un māsu pulciņa vadītāja. Ar ieinteresētību viņa sekoja līdz Latvijas baptistu draudžu dzīvei un kopīgajiem pasākumiem.

Novērtējot Mirgas Godiņas kalpošanu, LBDS Kongress 2012. gadā izteica viņai Pateicību par mūža ieguldījumu.

Izvadīšanas svētbrīdi, labi apmeklētā Semināra baznīcā, vadīja dēli – draudzes mācītājs un bīskapa vietnieks Edgars Godiņš un Doma draudzes dekāns Elijs Godiņš, brāļadēls Dr. theol. Ilmārs Hiršs un znots, Āgenskalna dr. mācītājs Edgars Mažis.

Edgars Godiņš

LBDS bīskapa vietnieks

*Dievs mūs nolīcis, lai mēs iegūtu pestīšanu
caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, kas par mums ir miris,
lai mēs kopā ar Viņu dzīvotu,
vienalga, vai esam nomodā, vai aizmiguši.*

1. Tēs. 5, 9 – 10

Mirga Godiņa
17.07.1926 – 30.12.2014

Garīdznieku brālības informācija

- 2015. gadā GB garīdznieki pulcēsies uz pavasara konferenci, kura notiks 9. maijā.
- Iecerēts, ka I gates pilī no 30. aprīļa līdz 2. maijam notiks GB organizētais mācītāju laulības stiprināšanas seminārs.
- GB kolēģija turpinās darbu pie jauna licencēšanas un ordinēšanas nolikuma izstrādes.
- Rudens konference, kura iepļānota 10. oktobrī, būs īpaša ar to, ka tajā tiks pārvēlēta GB kolēģija un GB vadītājs.

“...kas dalās ar citiem, lai dara to dāsnī” (Romiešiem 12,8).

Aizvadītajā gadā lūdzām draudžu locekļu palīdzību atbalstīt mūsu pensionētos garīdzniekus un bīskapu atraītnes. Esam no sirds pateicīgi par Jūsu atsaucību!

Sakām lielu “paldies” gan ALBA, gan LSEZ DUNA SIA, gan Līgatnes, Talsu, Mežgalciema, Rīgas Āgenskalna, Rīgas Gulgātas draudzēm, garīdzniekiem Mārcim Dejus, Uģim Pallo un Aivaram Vadonim, kā arī draudžu locekļiem Ausmai Ēcei, Enokam Biķim, Martai Krūmiņai, Mārtiņam Kleinam, Alfonam Mellumam, Martai Ozoliņai, Jurim Ribam, Valdim Ozoliņam.

Ja Jums ir sirdī šo projektu atbalstīt arī turpmāk, priecāsimies par Jūsu ziedojumiem!

Garīdznieku brālības kolēģijas vārdā vēlu Jums Dieva svētību Jaunajā, 2015. gadā!

Edgars Mažis

Garīdznieku brālības priekšsēdētājs

LBDS VIII Dziesmu svētki Cēsīs

Paldies tiem, kuri, atsaucoties iepriekšējos žurnāla “Baptistu Vēstnesis” numuros izteiktajiem aicinājumiem, jau ir pieteikušies kā brīvprātīgie palīgi Dziesmu svētkos, kā arī izteikuši savas domas, atbalstu un ieteikumus šo svētku labākai norisei.

Lai labāk varētu iepļānot savu dalību svētkos, Dziesmu svētku norise dalīsies divās daļās: no 13.-16. jūlijam un no 17.-19. jūlijam. Svētku pirmajā daļā notiks vairākas nometnes, katru vakaru būs muzikāli pasākumi pilsētā, sociālā kalpošana un bērnu aktivitātes. Svētku otrajā daļā notiks lielle svētku koncerti, LBDS Kongress un citi pasākumi. Svētku programma ir apzināta, notiek laiku un norišu vietu precizēšana. Ceram jau pavisam drīz sniegt ieskatu gaidāmo svētku programmā.

No sirds aicinu ikvienu apsvērt iespēju piedalīties LBDS VIII Dziesmu svētkos. Jūsu klātbūtne un dalība būs liels ieguldījums mūsu kopdarbam Vidzemē. Saskatiet šos svētkus ne tikai kā jauku iespēju būt skaistā un vēsturiskā pilsētā, bet arī kā daļu no misijas, kuru varat paveikt. Katrs no mums ar garīgu dziesmu, dalību svētku pasākumos, sarunām un praktisku darbu varam atgādināt gan vidzemniekiem, gan ikvienam Latvijas iedzīvotājam, ka cilvēkam nepietiek tikai ar izmērāmām un nosveramām vērtībām, ka mūsu dzīvei ir jāsakņojas un jābūt Jēzū Kristū. Arī apustulis Pāvils aicināja sava laika kristiešus sakņoties un dzīvot Jēzu Kristū (Kol 2:7), uzsverot, ka dzīve ir dzīva tikai tad, ja tā pamatota attiecībā ar Kristu. Mēs esam aicināti dziedāt par šo jauno dzīvi! Būsim klāt, kad Dziesmu svētkos šī dziesma tiks izdziedāta!

Dziedāsim par to vienmēr un visur, dziedāsim ar savu dzīvi jau šodien un katru dienu! Dziesmu svētki līdz ar to būs kas vairāk par koncertiem un pasākumiem, tie būs svētki par aicinājumu, par piepildītu, jēgpilnu, skaidru dzīvi, kuras devējs un piepildītājs ir Jēzus Kristus. To atzina un labi saprata brāļu draudzēs Vidzemē 18. un 19. gadsimtā, kad tūkstošiem cilvēku no garīgas tumsas iznāca Dieva brīnīšķīgajā gaismā; to labi saprata Kurzemes piejūras ļaudis, kuri veidoja pirmās baptistu draudzes 19. gadsimta Latvijā. To ir jāsaprot arī mums, kuri dzīvojam šodienas apstākļos. Mums ir Dziesma, ar kuru to varam atgādināt līdzcilvēkiem! Izmantosim šo iespēju!

Oļegs Jermolājevs

Cēsu draudzes mācītājs

februāris

"Māci man, Kungs, Tavu ceļu..."

Ps. 27:11

1

1. Moz. 28:10-22; Lk. 22:1-46
Lūgšim Dieva žēlastību februāra mēnesim.

2

1. Moz. 29:1-30; Lk. 22:47-23:25
Lūgšim par Stratēģiskās attīstības centra SĀC darbu un darbiniekiem.

3

1. Moz. 29:31-30:43; Lk. 23:26-56
Pateiksimies un lūgšim par Betānijas draudzi un mācītāju **Vitāliju Selembu**.

4

1. Moz. 31; Lk. 24
Lūgšim par Baltkrievijas Evaņģēlisko baptistu savienību ar 312 draudzēm un 13 884 locekļiem.

5

1. Moz. 32; Ap. d. 1
Lūgšim par misijas grupu Vidrižos.

6

1. Moz. 33; Ap. d. 2
Lūgšim par BPI Ziemas DRAFTS un visiem dalībniekiem.
6. - 8.02. Kurzemes un Rīgas BPI Ziemas DRAFTS.

7

1. Moz. 34; Ap. d. 3:1-4:31
Lūgšim par svētībām bagātu laiku Reģionālās tikšanās reizēs.
7.02. LBDS Reģionālā tikšanās Cēsīs.

8

1. Moz. 35; Ap. d. 4:32-6:7
Lūgšim par kristiešiem visā pasaulē.
8.02. Pasaules Baptistu savienības svētdiena.
Informācija: www.bwanet.org/images/pdf/bwa-day/2015/bwa%20day%20booklet%202015%201.pdf

9

1. Moz. 36; Ap. d. 6:8-7:60
Lūgšim par Mūzikas kalpošanas apvienību un tās vadītāju **Māri Dravnieku**.

10

1. Moz. 37; Ap. d. 8
Pateiksimies un lūgšim par Cēsu draudzi un mācītāju **Oļegu Jermolājevu**.

11

1. Moz. 38; Ap. d. 9:1-31
Lūgšim par Libānas Evaņģēlisko baptistu savienību ar 32 draudzēm un 1600 locekļiem. Lūgšim par mieru Libānā.

12

1. Moz. 39; Ap. d. 9:32-43
Pateiksimies un lūgšim par Daugavpils draudzi un mācītāju **Vjačeslavu Istratiju**.

13

1. Moz. 40; Ap. d. 10:1-11:18
Lūgšim, lai atjaunotos Dobeles draudze.

14

1. Moz. 41:1-36; Ap. d. 11:19-30
Pateiksimies par atbalstītājiem un ziedotājiem.

15

1. Moz. 41:37-57; Ap. d. 12
Pateiksimies un lūgšim par Dundagas draudzi un sludinātāju **Andi Smelti**.

16

Lietuvas Republikas proklamēšanas diena.
1. Moz. 42; Ap. d. 13-14
Lūgšim par attiecībām ar kaimiņvalsti Lietuvu un par Lietuvas baptistiem.

17

1. Moz. 43; Ap. d. 15:1-35
Lūgšim par Čehijas Baptistu savienību ar 42 draudzēm un 2415 locekļiem.

18

Lielā lūdzamā diena. Ciešanu laika sākums.
1. Moz. 44; Ap. d. 15:36-17:15
Lūgšim Dievu pēc Svētā Gara atklāsmes un gudrības, praktizējot garīgo disciplīnu: Dieva Vārda studēšanu.

19

1. Moz. 45; Ap. d. 17:16-34
Lūgšim par misijas grupu Pastendē.

20

1. Moz. 46:1-47:12; Ap. d. 18:1-22
Pateiksimies un lūgšim par Dzirnietu draudzi un sludinātāju **Aleksandru Kazmerčuku**.

21

1. Moz. 47:13-26; Ap. d. 18:23-19:22
Lūgšim par svētībām bagātu laiku Reģionālās tikšanās reizēs.
21.02. LBDS Reģionālā tikšanās Rīgā.

22

1. Moz. 47:27-48:22; Ap. d. 19:23-20:16
Lūgšim par Latvijas valdību.

23

1. Moz. 49; Ap. d. 20:17-21:16
Lūgšim par Ezeres draudzi.

24

Igaunijas Republikas proklamēšanas diena.
1. Moz. 50:1-14; Ap. d. 21:17-23:11
Lūgšim par Igaunijas Brīvo Evaņģēlisko un baptistu draudžu savienību ar 85 draudzēm un 6196 locekļiem. Lūgšim par attiecībām ar kaimiņvalsti Igauniju.

25

1. Moz. 50:15-26; Ap. d. 23:12-24:27
Lūgšim par Garīdznieku brālību un vadītāju **Edgaru Maži**.

26

2. Moz. 1:1-21; Ap. d. 25-26
Pateiksimies un lūgšim par Grobiņas draudzi un mācītāju **Haraldu Bartkeviču**.

27

2. Moz. 1:22-2:22; Ap. d. 27:1-28:15
Lūgšim par Jauniešu vadītāju skolu un visiem dalībniekiem.
27.02.-1.03. Jauniešu vadītāju skola.

28

2. Moz. 2:23-3:22; Ap. d. 28:16-31
Lūgšim par svētībām bagātu laiku Reģionālās tikšanās reizēs un Bērnu sporta dienu.
28.02. LBDS Reģionālā tikšanās Viesītē.
28.02. Bērnu sporta diena Ventspilī.

SIRSNĪGI SVEICAM JUBILEJĀ!

"Manas sirds domas, lai Viņam patīk, es priecāšos Tam Kungam!" Ps.104:34

11. februārī Mālpils draudzes loceklei, garīdznieka atraitnei **Leonidei Marhelei** aprit 75 gadi.

Latvijas Baptistu draudžu savienības

REĢIONĀLĀS TIKŠANĀS 2015

7. februāris, Cēsis, plkst. 10:00 -16:00
2. pamatskola, Gaujas iela 45
Pieteikties līdz 2. februārim

21. februāris, Rīga, plkst. 10:00 -16:00
Savienības nams, Lāčplēša iela 37
Pieteikties līdz 16. februārim

28. februāris, Viesīte, plkst. 10:00 -16:00
Viesītes kultūras pils, Smilšu iela 2
Pieteikties līdz 24. februārim

14. marts, Liepāja, plkst. 10:00-16:00
Liepājas Pāvila baptistu draudze, Kuršu iela 19
Pieteikties līdz 9. martam

Programmā: LBDS bīskapa Pētera Sproģa uzruna,
Džona Ortberga videolekcija "Vislielākās bailes", diskusijas
grupās, LBDS apvienību un nozaru pārstāvju tikšanās.

Aicināts ikviens interesents! Pricēsimies satikt garīdzniekus, draudžu
priekšniekus, nozaru un kalpošanu vadītājus un citus draudzes pārstāvjus.

Vairāk informācijas un pieteikšanās: mob. 20390979 vai 29148854,
e-pasts: kanceleja@lbds.lv

RĪGA, LATVIJA
JAUNASDRAUDZES.LV

VAIRĀK INFO:
KASPARS.STERNS@LBDS.LV
26554780

DRAUDŽU
DIBINĀŠANAS
KONFERENCE

IZAICINĀJUMS

17 — 18
APR. 2015

PĀRU BĪBELES ČEMPIONĀTS

14.02.2015. - 13:00

VINŠ & VIŅA

RĪGAS VECAJĀ SVĒTĀS ĢERTRŪDES DRAUDŽĒ
LUTERA ZĀLĒ

Tēma - Pāvila vēstules

Pieteikšanās - līdz 07.02.2015.

Dalības maksa - 10€

Ej.uz/ParuCempionats

bdl.lv /bibelescampionats

draudzes
vadīšana

seminārs

tikšanās draudžu
priekšniekiem,
garīdzniekiem, valdes un
padomes locekļiem

Rīga, Lāčplēša iela 37

28.03.2015 plkst. 9:00

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 67223379, e-pasts: vestnesis@lbds.lv, kanceleja@lbds.lv

baptistu
vēstnesis

Izdevumu sagatavoja: bīskaps Pēteris Sproģis, Žanna Drūnese, Līvija Godiņa, Elza Roze, Agnese Spura
maketētājs Filips Tālbergs

Konts draudžu iemaksām, Baptistu Vēstneša iemaksām un ziedojumiem:
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765
A/S SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

www.lbds.lv